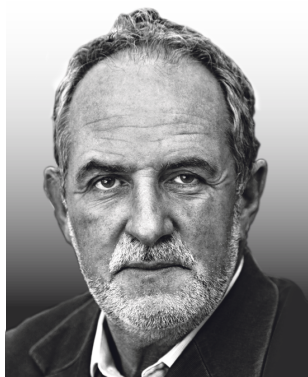




Vinn Øya-billetter

Jon Michelet vil lese dine erotiske noveller.

Kultur, side 14

Feil medisin

Medisinsk fakultet ved UiO mottar like mange klager som resten av Universitetet til sammen.

Nyhet, side 4 og 5



FOTO: WANDA NATHALIE NORDSTRÖM

UNIVERSITAS

Norges største studentavis | årgang 66, utgave 32 | www.universitas.no | onsdag 14. november 2012

Hundepatruljen
Vi ble med snutene på tokt.
Reportasje, side 18 til 21



Kjemper for psykolog-tittel

■ Masterstudentene i psykologi ved Universitetet i Oslo aksjonerer for å få kalle seg psykologer.

■ – De er ikke kvalifiserte, sier leder Tor Levin Hofgaard i Psykologforeningen.

Nyhet, side 8 og 9

FOTO: SKJALG BØHMER VOLD



Fra 1. desember har vi

LEDIGE STUDENTHYBLER

Søk nå på www.sio.no/bolig



Studentboligene

redaktør: **Magnus Lysberg**
magnusly@universitas.no 943 66 089

redaksjonsleder: **Gabriel Steinsbekk**
gabriest@universitas.no 936 59 898

fotosjef: **Skjalg Böhmer Vold**

desksjef: **Benjamin Edward Oliver**

nettredaktør: **Heljar Havnes**

magasinredaktør: **Peder D. Stabell**

MENINGER

Praktikerne

Masterstudentene i psykologi har den siste uken satt i gang en stor kampanje for å få lov til å kalle seg psykologer etter endt utdanning. I dag kan bare kandidater fra profesjonsstudiet smykke seg med tittelen, et monopol som Norsk Psykologforening ikke overraskende går inn for å beskytte. Både studentene og fagforeningen fører gode argumenter for sin sak.

Psykologforeningen viser til at tittelen er reservert autorisert helsepersonell, som i motsetning til masterstudentene har rett til å behandle pasienter.

Profesjonsstudentene får undervisning i klinisk arbeid, og er forberedt på arbeid i helsevesenet. Masterstudentene får derimot kun en teoretisk utdanning.

«Pasientene skal være trygge på at de som yter psykologisk helsehjelp, har god kompetanse og gode ferdigheter», sier foreningens leder Tor Levin Hofgaard til Universitas denne uka.

Pasientsikkerhet og tilliten til helsepersonellet bør veie tyngre enn studentenes karriereplaner, og Psykologforeningen gjør rett i fortsatt å nekte masterstudentene medlemskap.

Like fullt har studentene et poeng. Med en stadig økende integrasjon av utdanninger i europeiske land, og internasjonalisering av fagfeltene, blir det også stadig vanskeligere å opprettholde nasjonale særordninger.

Det bør gjøres lettere for masterstudentene i psykologi å vise hva de kan. En slik endring bør likevel ikke ta form av en liberalisering av psykologtittelen. Skillet mellom teoretikere og praktikere er der av en grunn: Det er praktisk.

Engasjementet

Den tidligere studentparlamentslederen Aksel Braanen Sterri og nåværende styreleder i SiO Marianne Høva Rustberggaard gjør et forsøk på å cashe inn vervpoeng. De søker begge på jobben som studentombud, med en årslønn på 600 000 kroner.

Vi sier som pampene: Engasjement lønner seg.

Universitas er en avis for og av studenter. Universitas er et nyhets- og debattorgan for lærestedene tilknyttet Studentsamskipnaden i Oslo og Akershus (SiO). Universitas skal drive kritisk og uavhengig journalistikk, og være partipolitisk nøytral. Universitas arbeider etter Vær Varsom-plakatens regler for god presseskikk. Den som mener seg rammet av urettmessig omtale oppfordres til å kontakte redaksjonen.

Daglig leder: **Monica Reigstad**
monica.reigstad@universitas.no 22 85 33 36

Annonseansvarlig: **Geir Dorp**
geir.dorp@universitas.no 22 85 32 69

Besøksadr.: **Moltke Moes vei 33**

Postadr.: **Boks 89 Blindern, 0314 Oslo**

Epost: **universitas@universitas.no**

Web: **www.universitas.no**

Journalistar, studentar og forskarar må ta makta tilbake.

Informasjons- spelet

KOMMENTAR

Guro Havro Bjørnstad,
kulturredaktør



Før drakk journalistar øl med politikarar. No er det den journalisten som spanderer flest øl på kommunikasjonsrådgjevarar som, kanskje, får vita kva som eigentleg skjer.

Det er fort gjort å gøyma seg bak ein PR-konsulent. Det bør det ikkje vera. Men når dei store mediehusa ikkje lenger tek seg råd til undersøkinge journalistikk, må andre trø til og gjera grovarbeidet.

Kva skjer eigentleg i staten?
«Altfor ofte opplever journalistar og andre eit statleg byråkrati som verkar trent og bygga for å beskytta og blankpolera seg sjølv og sine leiarar.

Positive saker vert lekka, negative saker vert tia i hel», skriv kommentator i Dagbladet Anne Marte Blindheim i ein kommentar forrige fredag. Ei ny yrkesgruppe er i ferd med å ta over makta, meiner Blindheim, nemleg kommunikasjonsrådgjevarar.

Ifølge Finansavisa og Aftenposten har mengda infomedarbeidarar i departementene auka frå 15 personar i 1984 til 178 personar i 2011.

Statoil har i dag fleire infomedarbeidarar enn det VG har journalistar. Talet på medlem i Norsk Journalistlag har stoppa opp, mens talet på informasjonsarbeidarar stig.

«Forskning kan systematisk, og over tid, ta for seg ei sak, og i større grad komma til botnen av den enn det journalistar kan i dag.»

Journalistar har heile tida det løypande nyheitsbiletet å forholde seg til, det har ikkje forskarar i like stor grad. Forskning kan systematisk, og over tid, ta for seg ei sak, og i større grad komma til botnen av den enn det journalistar kan i dag.

Organisasjonen Tax justice network og Eva Joly seier at dei vil ha hjelp frå norske studentar. Stadig meir pengar vert skjult i skatteparadis, og forskning viser at skatteparadisa bidrar til ei rekke alvorlege samfunnsproblem. Høg korrupsjon skapte gjeldskrisa i Europa, skriv forskning.no. Eit av dei raskast veksande landa, både i folketal, økonomisk og innan næring, Kina, har store problem med korrupsjon.

ØYEBLIKKET

av Skjalg Böhmer Vold



Mørkt og mystisk: Vi drømmer alle om å gå på Galtvort, og noen ganger føles det nesten sånn også.



ILLUSTRASJON: ØIVIND HOVLAND

Og me nordmenn? Revisjonselskapet PwC gjorde ei undersøking i 2011 der dei fann at Noreg er blant landa som kjem øvst på lista over omfang av økonomisk kriminalitet.

Eva Joly seier til Universitas at ho meiner det er forunderleg at det ikkje finst meir forskning innan dette feltet. Noregs kanskje mest kjende korrupsjonsjeger meiner det ikkje er tilstrekkeleg med informasjon og forskning rundt eit stadig veksande problem. Det må studentar og forskingsmiljø ta til seg.

Det norske oljefondet er tilknytta skatteparadis på ei rekke måtar, skriv Klassekampen-journalist Emilie Ekeberg i ein kommentar. Slike saker treng å bli sett på med kritiske auge, gjennom grundig arbeid og grundige rapportar. Slik at alle har tilgang til dei. Den økonomiske røynda, eventuelt det manglande fokuset, til dei store norske mediahusa tyder på at journalistene treng forskarars hjelp til dette.

Det kan ikkje vera slik at journalistar må kjempa seg gjennom ein mur av kommunikasjonsrådgjevarar for å få den informasjonen ein treng. Det kan heller ikkje vera slik at eit av verdas fortast veksande problem vert ignorert, og stengd for offentlegheita. Difor bør studentar ta Joly si oppfordring på alvor.

g.h.bjornstad@universitas.no

BAKPÅ NYHETENE

« – Bæsja på meg på Tiëstokonsert. **Peikestokken**, avisa til journaliststudentene i Volda, bringer en helside med spørsmålet «Kva er ditt sjukaste fylleminne?» Og hvem sa at den gravende journalistikken var død? **Peikestokken**, november 2012.

« – Eg elsker å vise kløfft, men det kan bli både kaldt og vått. Derfor er det smart med brysthår. Det varmar. **Vi lar denne stå for seg selv. Hentet fra saken «Sexy i regnet».** **Peikestokken**, november 2012.

« Medisinstudentene krever akutte tiltak **Tittelmakerne i studentavisa mellom de syv fjell slår til. Studvest**, 7.11.12.

« Idrettsleder mener de er på smerteterskelen **Tittelmakerne i studentavisa mellom de syv fjell slår til igjen. Studvest**, 7.11.12.

FØLG OSS

På papir hver onsdag, på nett hele tiden

facebook.com/UniversitasOslo

twitter: @universitas

www.universitas.no

For oppdaterte studentnyheter.



TWITTER

studentnyheter på 140 tegn



StOr_UiS Hvis du ikke stemmer mister du eksamensretten! Neida. Men vær grei og stem likevel. Så kanskje du får en bedre... <http://fb.me/1LLSGFduE>

12. nov

Skremsepropaganda i Stavanger



Thyges1 @Thyges1 @Universitas denne uka. Kritikkverdig å gi HiO dyre seminarer mens andre fremdeles må betale for julebord.

8. nov

Politikk og pølser



AxelPax @Thyges1 @universitas hioa er og blir en særinteresse på tildelingsmøtene. Litt som senterpartiet i politikkens 1. Divisjon

8. nov

Politikk og pølser



Kvernevik Noen som kan steppe inn på kort varsel og snakke om studentombud på HiOA i dag kl 13? @SP_UiO @Studentsnakk Får gavekort!

8. nov

Se neste tweet...



Bakke24 Vært å snakket om studentombud på LMUseminaret på HiOA. Godt å se at flere har tenkt på det, og håper flere følger @UniOslo sitt eksempel!

8. nov

Universitas avslører:gavekort-korrupsjon!



EmilEngebreetsen @Handels- hoyskBI det lukter sterkt kattebæsj i oasen, tror noen har vært på ferde i sandkassen deres

11. nov

Fyttikatta! Trouble in paradise.



HandelshoyskBI @EmilEngebreetsen huffda, det er jo «katt-a-strofe»:) kommer ned og tar en sniff..

11. nov

Årets ordspill av en utd.institusjon går til...



UniOslo_UV Utdanningsvitenskap i praksis is out! http://paper.li/UniOslo_UV/1312806695...

12. nov

And halvt English is veldig weird!

nyhetsredaktør: **Ingvild Sagmoen**
ingvild.sagmoen@universitas.no 454 45 774

NYHET

Nyutdannede politi-folk ikke gode nok

BEKYMRA: Politimester Arne Jørgen Olafsen fra Follo politidistrikt er bekymra over nivået på nyutdannede politifolk, skriver VG nett. Det kommer fram i et brev politimesteren nylig sendte til Politi-høgskolen, hvor han peker på flere forhold som gjør at han mener dagens utdanning av politifolk ikke holder høyt nok nivå.

– Vi har hatt noen episoder i distriktet som kunne utviklet seg til dramatiske hendelser, og som vi i fremtiden må unngå. Vi mener å se tendenser til svakere politioperative ferdigheter hos de nyutdannede. Dette er bakgrunnen for brevet, sier Olafsen til VG. Politimesteren må sende nyansatte rett på kurs for at de skal ha nødvendig og grunnleggende kunnskap for de kan fungere i jobb.

UiO støtter SAIH-kampanje

STUDENTASYL: Ledelsen ved Universitetet i Oslo har skrevet under på et opprop til Utenriksdepartementet, og tilkjennegir med det sin støtte til en ordning foreslått av Studentenes og akademikernes internasjonale hjelpefond (SAIH). Det skriver UiO-reaktor Ole Petter Ottersen på sin blogg. Ordningen SAIH arbeider for, går ut på at norske læresteder tar i mot studenter som er forhindret fra å fullføre utdanningen sin på grunn av politisk aktivitet i hjemlandet. UiO ber departementet om å ta ansvar for å opprette en fireårig prøveordning i første omgang, og er samtidig i gang med å kartlegge hvordan universitetet skal tilrettelegge for å ta i mot eventuelle studenter.

Norske Erasmus-studenter får stipend

INGEN FARE: Studenter får Erasmus-stipend også neste år, ifølge Europa-portal. Flere medier har den siste tida meldt at norske studenter i utlandet kan miste stipendet sitt, fordi Erasmus-programmet er tomt for penger som følge av manglende midler på EUs budsjett for 2012. Senter for internasjonalisering av utdanning (SIU), det nasjonale kontoret som administrerer Erasmus-programmet i Norge, opplyser at SIUs avtaler med norske institusjoner om utbetaling av Erasmus-midler for studieåret 2012–2013, er ufravikelige. Årsaken for usikkerheten rundt utbetalingene av stipendene, er at EUs budsjettmyndigheter i utgangspunktet bevilget for lite midler for 2012.

UNIVERSITAS FOR 25 ÅR SIDEN



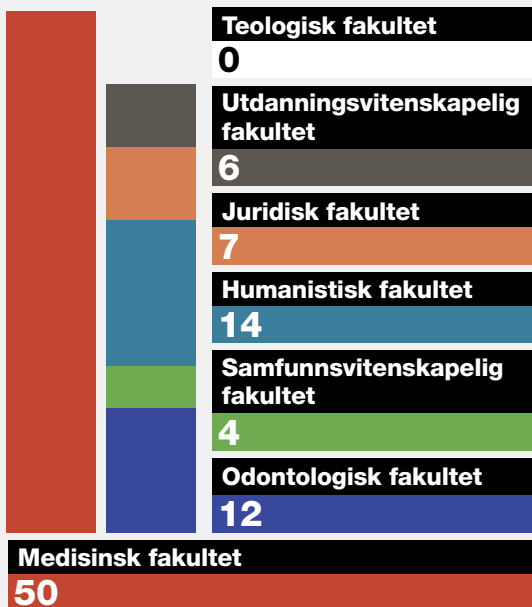
Universitas nr. 7, 1987

UNIVERSITAS FOR 50 ÅR SIDEN

« Afrikansk kulturkveld i Aulaen 3. mars hadde gode intensjoner, som gjensidighet, forståelse og respekt, og stilte det riktige spørsmålet: Hva har Afrika å gi oss? – Når resultatet likevel ble måtelig, skyldes det et (i og for seg brukbart) program som virket litt tildelig sammenrasket.

Universitas nr. 4, 1962

Klager



Universitas har ikke fått oppgitt tall om klager på formelle feil ved Matematisk-naturvitenskapelig fakultet. Ifølge fakultetet mottar de slike klager sjeldnere enn hvert semester.

Formelle feil på eksamen er feil som påvirker studentens prestasjon eller bedømmelse av denne.

- Klager kan rettes innen tre uker etter at studenten er kjent med, eller burde være kjent med feilen.
- Det er de enkelte fakultetene som vurderer klagen.
- Dersom det gis medhold har klageren krav på å ta eksamen på nytt, eller få ny sensur dersom feilen ligger i sensuren.

Registrerte studenter (2012):

Teologisk fakultet	290
Utdanningsvitenskapelig fakultet	3 258
Juridisk fakultet	4 345
Humanistisk fakultet	5 778
Samfunnsvitenskapelig fakultet	4 658
Odontologisk fakultet	404
Medisinsk fakultet	2 122

Kilder :Database for høyere utdanning (DBH) og

Klagestorm

Medisinsk fakultet fikk flere klager på eksamensfeil enn resten av fakultetene på UiO til sammen.

EKSAMENSKLAGER

tekst: Geir Molnes

foto: Skjalg Böhmer Vold

Medisinstudentene ved Universitetet i Oslo (UiO) klager mest på formelle eksamensfeil. Fakultet har fått inn 50 klager på formelle feil på eksamen i perioden 2011 til oktober 2012.

Det er over fire ganger så mye som Humanistisk fakultet (HF), som ligger på andreplass med 14 klager. Odontologisk fakultet (OD) ligger på tredjeplass, med 12 klager på formelle feil. Det viser tall Universitas har fått oppgitt fra de forskjellige fakultetene.

På medisinsk fakultet fikk 10 av de totalt 50 klagenes enten fullt eller delvis medhold. Det er mest av samtlige fakulteter.

Forelesningsslakt og regeltriksing

Klagetallene fører seg inn i en lang rekke saker om kritikkverdige forhold på medisinsk fakultet.

Universitas skrev i vår om en student som fikk trusler om utkastelse fra utdannelsen sin om hun ikke sluttet å kontakte studieadministrasjonen. Flere medisinstudenter fortalte også om overvåking og uhyggelige møter med administrasjonen og ledelsen ved fakultetet.

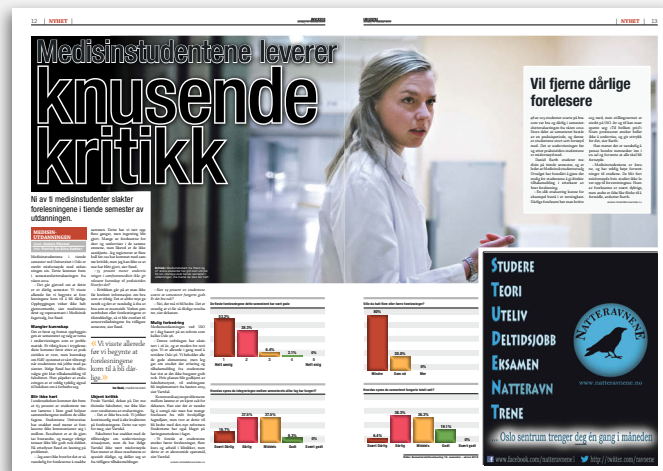
I høst avslørte Universitas at ni av ti medisinstudenter slakter forelesningene i tiende semester av utdanningen, og hvordan fakultetet i en sak trikset med regelverket for å kaste ut en student.

– Jeg ble truet

– Bør se på eksamenskvaliteten

At så mange klager mener studentene er et signal om at fakultet bør se nærmere på eksamenskvaliteten.

– Hovedproblemet på medisin er at man har hatt veldig mange dårlige læreplaner, og at det er vanskelig å finne ut hvor nivået ligger. På mange eksamener må

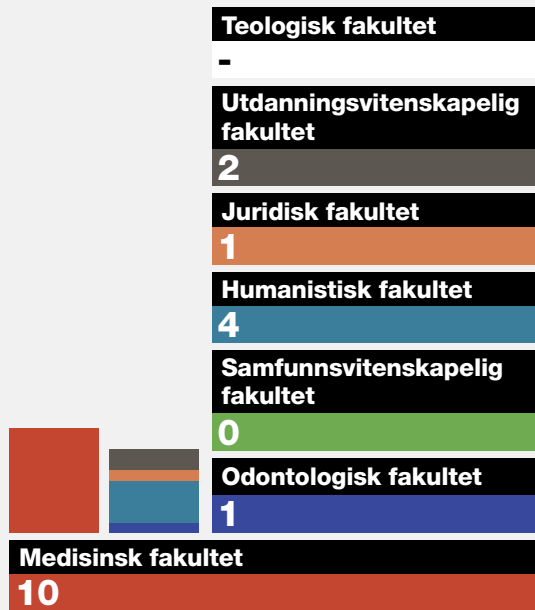


Universitas: 10. oktober 2012

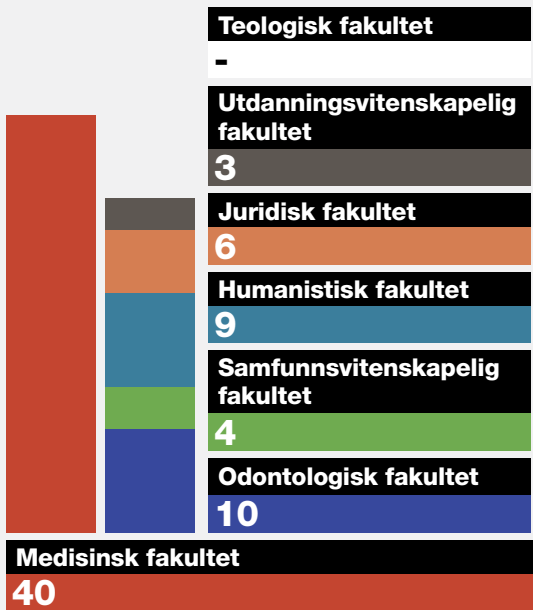


Universitas: 17. oktober 2012

Medhold



Avslag



Noen av klagenene har verken fått medhold eller avslag. Disse er fortsatt under behandling ved fakultetene.

på medisin



Universitas: 24. oktober 2012

man kunne mer enn det undervisningen legger opp til., sier leder Bjørg Bakke i Norsk medisinstudentforening.

Mens andre fagområder ofte har klare definisjoner for hva som skal til for å bestå, er disse kravene ofte uklart formulert i medisinutdanningen, mener Bakke.

Vanskelige stasjonseksamener

Elisabeth Tallaksen Ulseth, tillitsvalgt for medisinstudentene i 11. semester, tror klagingen kan ha sammenheng med nye eksamensordninger.

– Det er stort press på medisin. Og det har vært mye omlegging i eksamensordningen de siste årene. Mange har klaget på de nye stasjonseksamenene, sier Ulseth.

En stasjonseksamen er en eksamensform der studentene skal løse oppgaver fordelt på flere stasjoner.

Lene Pernes, kulltillitsvalgt for



Elisabeth Tallaksen Ulseth: – Klagingen kan ha sammenheng med nye eksamensordninger.

syvende semester, tror flere av de nye stasjonseksamenene er for vanskelige.

– Enkelte stasjonseksamener er jo ganske beryktet. Det er disse som det klages mest på. På flere av disse eksamenene har vi uhensiktsmessig mange spørsmål på kort tid. Det har ofte vært veldig høy strykprosent på stasjonseksamener, sier Pernes.

Pernes omtaler stasjonseksamen i tredje semester som spesielt krevende.

– Det er klart det er mer som kan gå galt når du har 26 stasjoner

med sju minutter på hver stasjon, sammenlignet med en vanlig teoretisk eksamen. Mange av oppgavene, spesielt i tredje semester, er også veldig vanskelige, sier Pernes.

Universitas har ikke fått svar fra medisinsk fakultet på spørsmål om studentenes eksamensklaging. Fakultetsdirektør Bjørn Hol hadde ikke anledning til å formulere et svar på fakultetets vegne innen Universitas gikk i trykken.

universitas@universitas.no

Studentpamper i søknadskamp

Prestisje og høy lønn venter norgeshistoriens første studentombud. To tidligere studentpolitikere er blant kandidatene.

STUDENTOMBUD

tekst: Anders Rikstad

foto: Klaudia Lech

En lønn på 600 000 kroner og muligheten til å forme stillingen selv venter den som blir ansatt som studentombud ved Universitetet i Oslo (UiO).

To tidligere studentpamper, Aksel Braanen Sterri og Marianne Høva Rustberggard, er blant de fem kandidatene som intervjues til stillingen.

CV-bygger

Aksel Braanen Sterri har vært innom de fleste verv man kan ha på Blindern. Et lite utdrag fra CV-en forteller at han har vært leder for Studentparlamentet, leder for Kulturstyret, bokredaktør ved universitetsdirektørens kontor og politisk analytiker i Arbeiderpartiet. I dag er han leder av venstresidens tenketank Progressiv. Han har mastergrad i statsvitenskap.

Braanen Sterri satt i Studentparlamentet ved UiO da studentombudsordningen ble diskutert.

– Jeg syntes det er kjempekult at denne stillingen er opprettet. Den som får den vil være med på å forme stillingen. Det er et grunnleggende problem at studenter har svakere vern enn arbeidstakere, sier Braanen Sterri.

– Ikke problematisk

– Oppfatter du det som problematisk at du som har vært aktiv i studentpolitikken kan få denne stillingen?

– Nei. Hvorfor skulle det være problematisk? Det er en styrke hvis et studentombud kjenner til UiO og kjenner til studentene.

– Hva er motivet ditt for å søke?

– Det vil jeg ikke kommentere.

– Hvor lenge ser du for deg å sitte i stillingen, hvis du får den?

– Jeg tror det er en fordel at man sitter for en periode, slik man gjør i andre ombudstillinger. Det vil si mer enn et år, men ikke særlig lenger enn ti år.

Vil ikke uttale seg

Marianne Høva Rustberggard er styreleder i Studentsamskipnaden i Oslo og Akershus (SiO).

Hun har tidligere vært nestleder i Velferdstinget. Med seg i bagasjen har hun en mastergrad i rettsvitenskap og et kurs i studentledelse. Hun svarte Universitas at hun kunne «bekrefte at jeg har søkt stillingen som studentombud, og synes den ser veldig interessant ut. Det er ikke naturlig for meg å uttale meg noe mer på nåværende tidspunkt».

– Er det en fordel eller en ulempe at du er SiO-styreleder?

– Det vil jeg la de som er i tilsetningskomiteen vurdere.



SØKER: Aksel Braanen Sterri



SØKER: Marianne Høva Rustberggard

Ønsker juridisk kompetanse

Madeleine Sjøbrend er studentenes ressursperson i tilsetningsutvalget. Hun vet hvilke egenskaper hun ser etter hos søkerne til den nye stillingen.

– Dette er en krevende stilling, og det krever at kandidaten er selvstendig, har en god rolleforståelse og kjenner til UiO som institusjon. Personen bør også være utadvendt og empatisk. Det er viktig å kunne møte studentene på en god måte. Juridisk kompetanse er en fordel, avslutter Sjøbrend.

Prorektor ved UiO, Inga Bostad, ville ikke kommentere søkerne eller søknadsprosessen.

anders.rikstad@universitas.no

JUSPROFESSOR OM SMART LÆREBOK-SAKEN:

Etterlyser åpenhet i Akademika

■ I oktober avslørte Universitas at styremedlem i Akademika, Fred Selnes, har en trippelrolle i selskapet.

■ – Ledelsen må dokumentere at prosessen har vært ryddig, sier jusprofessor Beate Sjøfjell.

AKADEMIKA

tekst: Håkon Frede Foss

foto: Helle Gannestad

Det var Akademika-ansatte som tidligere i høst varslet om uheldig rolleblanding i forbindelse med Akademika-prosjektet *Smart lærebok* (se faktaboks). De ansatte ønsket ikke å stå fram med navn av frykt for konsekvensene.

Bakgrunnen for de ansattes kritikk, er at et av Akademikas egne styremedlemmer, professor Fred Erling Selnes, har blitt plukket ut til å levere boken til pilotprosjektet. I tillegg kjøper Akademika konsulenttjenester til prosjektet fra Selnes eget konsultentselskap Customer Portfolio Management Scandinavia AS (CPM AS).

Professor reagerer

Beate Sjøfjell, professor ved Det juridiske fakultet ved Universitetet i Oslo, vil ikke utelukke at de ansatte i Akademika har rett når de kaller dette en uheldig rollesammenblanding.

– Det vi vet her, gjør at det er rimelig å stille spørsmålet. Det må være opp til de involverte å legge frem informasjon som kan vise oss at dette har foregått på en skikkelig og ordentlig måte, sier Sjøfjell, og utdyper:

– Hvis det er slik at konsulent-selskapet CPM AS, og Selnes' lærebok, ble valgt på grunn av personens innflytelse i selskapet som styremedlem, er det ikke sikkert at dette var de beste valgene for Akademika. Men det kan også hende

at dette var det beste valget for selskapet – det er vanskelig for en utenforstående å vurdere, sier hun.

Sjøfjell, som er ekspert på selskapsrett, advarer om at en kombinasjon av roller slik som Selnes har i Akademika, gir økt risiko for at beslutningene som blir tatt ikke er i tråd med selskapets interesser.

Anbefaler åpenhet

Selnes har som styremedlem vært med å vedta Akademikas strategi, som *Smart lærebok* er en viktig del av. Det er ledelsen i Akademika som har valgt ut Selnes' bok og Selnes' konsultentselskap til å bistå i *Smart lærebok*-prosjektet.

– Ledelsen bør være nøye med å gå frem på en slik måte at det ikke i ettertid kan se ut som om det har vært en favorisering av et styremedlem, sier Sjøfjell.

– Hva kan Akademika gjøre for å vise at prosessen har vært god?

– Ledelsen i Akademika bør kunne redegjøre for prosessen og legge frem, så langt som mulig, en dokumentasjon for at prosessen har vært ryddig, svarer jusprofessoren.

Universitas har gjentatte ganger bedt Akademika om innsyn i prosessen rundt *Smart lærebok*, uten hell.

«Ut fra konkurransehensyn gir ikke Akademika innsyn i strategi,

styrereferater eller dokumentasjon av den interne prosessen», skriver administrerende direktør i Akademika, Geir Helge Espedalen, i en e-post til Universitas.

– Stol på styret!

Espedalen får full støtte fra Akademikas nyvalgte styreleder, Kjell Standal. Styrelederen avviser blankt jusprofessorens anbefaling om å framlegge dokumentasjon på at innkjøpene til *Smart lærebok*-prosjektet har skjedd uten at Selnes har blitt favorisert.

– Vi kan ikke blottlegge interne dokumenter. Det er mulig man kan gjøre dette på et universitet eller en høyskole, men ikke når man er utsatt for beintøff konkurranse, sier han.

Ifølge Standal har både

styret og administrasjonen hatt ryddige prosesser rundt *Smart lærebok*-prosjektet.

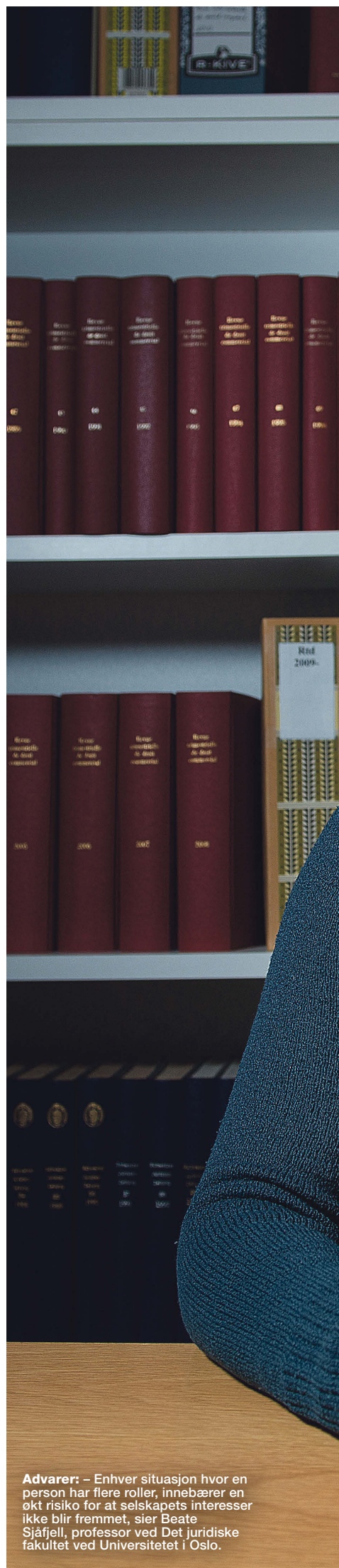
– Hva professor Sjøfjell mener med at man må dokumenter prosessen skjønner jeg ikke. Et aksjeselskap ledes i henhold til Aksjeloven, og dokumentasjon utover det loven krever, er derfor ikke nødvendig. Det er selvsagt mulig at man ut fra et teoretisk perspektiv kan tenke seg, og ønske seg, at tingene var annerledes, men i et konkurranseutsatt marked er det slik et aksjeselskap må og skal ledes, sier styrelederen.

Dette er saken:

- Professor Fred Erling Selnes sitter i styret i Akademika. Hans lærebok *Innføring i markedsføringsledelse* er valgt ut til å delta i Akademikas pilot-prosjekt *Smart lærebok*.
- I tillegg leverer Selnes' konsultentselskap Customer Portfolio Management Scandinavia AS konsulenttjenester til prosjektet. Selnes' er grunnlegger, største eier, styreleder og konsulent i selskapet.
- *Smart lærebok* er et pilotprosjekt i Akademika som går ut på å lage en digital, nettbasert lærebok. Boken som benyttes i pilotprosjektet heter *Innføring i markedsføringsledelse* og benyttes av bachelor-studenter ved Handelshøyskolen BI.
- Selnes er tidligere professor ved Handelshøyskolen BI og er nå ansatt som professor i strategi og markedsføring ved Høgskolen i Buskerud.
- Akademika er både et forlag og en bokhandlerkjede som eies av studentene gjennom Studentsamskipnaden i Oslo og Akershus og Student-samskipnaden i Trondheim.

– Vær varsom

Jusprofessor Sjøfjell understreker at valgene av Selnes' selskaper som leverandører godt kan være i tråd med Akademikas interesser. – Det kan jo hende at Selnes kun har forsøkt å hjelpe Akademika og studentene ved å stille sin bok og sin tid til disposisjon. Men i en slik situasjon som vi ser her, hvor Selnes er styremedlem,



Advarer: – Enhver situasjon hvor en person har flere roller, innebærer en økt risiko for at selskapets interesser ikke blir fremmet, sier Beate Sjøfjell, professor ved Det juridiske fakultet ved Universitetet i Oslo.

involvert i konsultentselskap som Akademika bruker, og forfatter av bok som brukes i dette prosjektet, burde etter mitt syn både Selnes og Akademika forstått at man i hvert fall måtte gå meget varsomt frem, sier hun.

Selnes selv ønsket ikke å kommentere saken. Han har tidligere uttalt i Universitas at han ikke har personlige økonomiske interesser i *Smart lærebok*-prosjektet og at det har vært åpenhet om hans ulike roller overfor styret og ledelsen.



Hemmelig handel

Akademika er pliktig til å oppgi handel med såkalt nærstående parter i årsregnskapet dersom transaksjonene er «vesentlige». Da skal beløpene oppgis i regnskapets noter, ifølge Regnskapsloven.

Administrerende direktør i Akademika, Geir Helge Espedalen, bekrefter overfor Universi-

tas at konsulentselskapet CPM Scandinavia AS og Fred Selnes som lærebokforfatter er nærstående parter for Akademika. Likevel står det ingenting om handelen mellom CPM Scandinavia og Fred Selnes i årsregnskapet for 2011, og Akademika vil ikke opplyse om hvor store summer Selnes-leveransene utgjør.

Espedalen begrunner dette med at leveransene er vanlige, forretningmessige avtaler av begrenset økonomisk størrelse.

«Vi har nå gått nærmere inn i problemstillingen med revisor og har vurdert avtalens størrelse til å ikke være så vesentlig at den skal opplyses i notene» skriver Espedalen i en e-post.

Vil endre Velferdstinget



Historisk samarbeid: Lederne for Oslos tre største studentdemokratier går samlet inn for å forandre hvordan pengene til studentdemokratiene og –mediene fordeles. F.v. Morten Bakke Kristoffersen (UiO), Tuva Wettland (HiOA) og Mats Kirkebirkeland (SBIO).

Etter at årets møte ble preget av inhabilitet og kaos vil Oslos tre største studentdemokratier endre måten Velferdstinget fordeler semesterkronene dine på.

POLITIKK

tekst: Ingvild Sagmoen

foto: Skjalg Bøhmer Vold

På et tildelingsmøte 31. oktober fordelte Velferdstinget i Oslo og Akershus (VT) 14,5 millioner semesterkroner på studentdemokratiene, studentmediene og Velferdstingets kulturstyre.

De tre største studentdemokratiene i Oslo er etter møtet misfornøyde med dagens tildelingsreglement, og mener det skaper udemokratiske situasjoner, hvor beslutningene tas av representanter som ikke klarer å være objektive.

– Ved å skille tildelingsmidlene i ulike potter, vil representantene fra demokratiene på forhånd kunne vite hvor mye penger deres eget demokrati vil få, før de fordeler midler til mediene. Da vil samtidig mediene slippe å bli et offer for dragkampen representantene imellom, sier Mats Kirkebirkeland, politikk- og samarbeidsansvarlig i Studentforeningen ved Handelshøyskolen BI (SBIO).

«Slik vil tildelingene bli mer forutsigbare.»

Fra tilfældighet til forutsigbarhet

Sammen med Morten Bakke Kristoffersen og Tuva Wettland, lederne for studentparlamentene ved henholdsvis Universitetet i Oslo (UiO) og Høgskolen i Oslo og Akershus (HiOA), mener SBIO-representanten at tilfeldige tildelinger må lukes bort til fordel for langsiktige planer og fastsatte summer.

De tre foreslår å fastsette tildelingen til studentdemokratiene etter hvor mange studenter hvert demokrati representerer. De mener representanter fra de ulike demokratiene i forkant av møtet bør bli enige om en fast sum per studenthode.

– Slik vil tildelingene bli mer

forutsigbare. De ulike studentdemokratiene har ulike måter å gjennomføre driften på, og det er ikke riktig at VT legger seg bort i det, sier Wettland.

Langsiktighet for studentmediene

Studentpolitikkerne trekker fram treårsplaner som en mulig løsning for å legge til rette for bedre planlegging.

– For mediene er det med årlige tildelinger svært vanskelig å planlegge langsiktig. Vervskifter går fort, og langsiktighet er nesten umulig i dag, sier Bakke Kristoffersen. Velferdstingsleder Birgit Skarstein forteller at arbeidsutvalget har sett på mulighetene for langsiktige tildelinger, men at hun tror det vanskelig vil la seg gjennomføre.

– Ikke med gjeldende struktur. VT sitter ikke på midlene, vi søker dem fra SiO, og vi vet ikke på forhånd hvor mye midler vi vil

få. Du kan sammenligne denne situasjonen med statsbudsjettet: Veldig mange ønsker for eksempel lovnader på statsbudsjettet flere år fram i tid, men det er helt umulig. Det samme gjelder for oss – SiO må i så fall ordne femårsplaner, sier hun.

Styreleder for Studentsamskipnaden i Oslo og Akershus (SiO), Marianne Rustberggaard, forklarer at dagens struktur går ut på at hovedstyret vedtar årlige budsjetter, og vil ikke si noe om styrets behandling av framtidige budsjetter.

Skarstein har likevel tro på at noen endringer vil la seg gjennomføre til neste års tildelingsmøte.

– Arbeidsutvalget kan se på det som kommer nå, og i tillegg vil jeg oppfordre til å få forslaget inn i neste års arbeidsprogram, sier hun.

ingvild.sagmoen@universitas.no

Fremtid med våpen?: Etter at Raymond Håkonsen og Politiets Fellesforbund for første gang har vedtatt at de ønsker en generell bevæpning av politiet i Norge, kan dagens studenter oppleve en hverdag der skytevåpen er lettere tilgjengelig.

Studentene stemte for bevæpning

Polities Fellesforbunds historiske våpen-ja ble i forrige uke støttet av de fire studentdelegatene på landsmøtet.

POLITIUTDANNING

tekst: Vegard Rønneid Erikstad

foto: Hans Dalane-Hval

Under forrige ukes landsmøte vedtok Politiets Fellesforbund (PF) at de ønsker at norsk politi i fremtiden skal bære våpen i tjenesten. På møtet deltok fire delegater fra politistudentens egen del av interesseorganisasjonen, PF-studentene. Alle disse var blant de 71 av 124 som stemte for forslaget.

Raymond Håkonsen, leder for PF-studentene, deltok selv på møtet og støttet vedtaket. Tredjeårsstudenten på Politihøgskolen (PHS) understreker at stemmegivningen ikke nødvendigvis gjenspeiler studentmassens holdning til spørsmålet, men de valgte delegatenes egen mening.

– Vedtaket omhandler et spørsmål som er vanskelig, og som opptar mange studenter. Jeg kan ikke si noe om hva hver enkelt student mener, men jeg vet at mange har diskutert seg i mellom den siste uken. Det kan nok hende mange vegrer seg for å ta stilling til spørsmålet fordi de føler at de ikke har nok kjennskap til det, og ikke nok erfaring ennå, sier Håkonsen.

Studentrådet på PHS har heller ikke tatt et offisielt standpunkt til spørsmålet, opplyser leder Are Arneberg. Dette vil først bli diskutert på studentrådsmøtet 6. desember.

Tøffere hverdag

Våpenvedtaket har den siste uken blitt debattert i de fleste medier. Håkonsen begynner

sitt ja-standpunkt med at politiet skal kunne takle akutte situasjoner på en best mulig måte.

– Min viktigste begrunnelse er at politiet skal være i stand til å håndtere alle situasjoner, og at vi for eksempel ikke skal være nødt til å forlate skadede tredjepersoner i en akutt situasjon i påvente av å få våpen. Jeg tror vi vil kunne agere i flere typer situasjoner hvis vedtaket til Politiets Fellesforbund blir en realitet i fremtiden.

Det har blitt trukket frem i debatten at politiets hverdag har blitt tøffere de siste årene. Denne utviklingen må gjenspeiles i virkemidlene betjentene har tilgjengelig.

– Vi opplever et råere kriminelt miljø i dag enn tidligere, og det betyr mye for de som er i tjeneste. Vi må ha de riktige virkemidlene for å håndtere denne utviklingen, sier Håkonsen.

– En generell bevæpning vil ikke nødvendigvis bety at vi vil bruke våpen mer. Jeg har tiltro til politiets evne til å løse situasjoner uten å benytte seg av sterkere maktmidler, men å ha muligheten til det vil være viktig.

– Handler om hvilket politi vi ønsker

Håkonsen er likevel klar på at man må ta med seg den måten konflikter løses på i dag, hvis vedtaket gjennomføres.

– Samtidig må vi ivareta det norsk politi er gode på i dag, nemlig å løse konflikter med minst mulig maktbruk. Vi skal fortsette å møte publikum og

samfunnet generelt på lik linje med praksisen i dag, sier han.

Per Olaf Torkildsen, politiinspektør ved operativ seksjon på PHS, er selv i mot vedtaket. For ham handler debatten om mer enn våpen eller ikke.

– Det handler om hva slags samfunn vi vil ha, og hva slags politi vi ønsker. Det som er viktig å påpeke er at hvis det tas en beslutning for, vil det være utenkelig å gjøre om den i senere tid. Foreløpig synes jeg at debatten preges at mye følelser fra begge parter, noe som er en utfordring, sier han.

Mer trening

Det er til syvende og sist politikerne som avgjør om fremtidens politi skal bære våpen, og en slik beslutning kan ta lang tid. Torkildsen tror politistudentene er godt rustet hvis PFs historiske våpen-ja blir en realitet.

– Hvis situasjoner krever større maktbruk tror jeg at politistudentene som uteksamineres er gode nok våpenteknisk til å håndtere skarpe situasjoner. Samtidig kan det kanskje bli behov for mer trening på de vurderingene som må gjøres der og da. Generell bevæpning kan føre til at det blir nødvendig å ta slike vurderinger oftere, og da er det helt nødvendig å være trygg på hva man skal foreta seg, sier han.

Håkonsen tror mer operativ trening må til i politiutdannelsen, uavhengig av hva som skjer med vedtaket.

– Den operative delen av utdannelsen må få større plass, spesielt hvis vi skal bære våpen til enhver tid. Det vi har av operativ trening i dag er veldig bra, men vi må bli mer trygge på den polititaktiske delen gjennom mer trening, påpeker han.

vegarder@universitas.no



Psykologisk krigføring: Masterstudentene synes det er rart at de etter endt utdanning kan kalle seg «psychologist» i utlandet, men ikke psykolog i Norge. Det vil de nå endre på (f.v): Håkon Vaage, Madeleine Dalsklev, Ingrid Dønåsen, Ingeborg Monsen, Matilda Hultberg Døving, Karen Eimot og Christina Vollan.

Ypper til psykolog

Masterstudentene i psykologi ønsker å kunne kalle seg psykologer i Norge, men Psykologforeningen vil ikke ha dem.

PSYKOLOGI

tekst: Heljar Havnes

foto: Skjalg Bohmer Vold

Over 800 professorer og studenter har skrevet under masterstudentene i psykologi ved Universitetet i Oslo (UiO) krav om å få kalle seg psykologer etter endt utdanning.

– Vi vil at psykologtittelen skal gjenspeile det faglige mangfoldet som ligger bak, sier masterstudentene Madeleine Dalsklev og Karen Eimot.

– Vi mener at psykologifaget er så mye mer enn bare klinisk terapi. Vi vil ikke jobbe som terapeuter, men vi mener at en kulturpsykolog eller en helsepsykolog er likestilt med en klinisk psykolog innen faget. I hvertfall når det kommer til forskning, sier de.

Beskyttet tittel

I dag er tittelen *psykolog* en beskyttet tittel, der man må ha gjennomført seks års profesjonsstudier med klinisk undervisning og praksis, for å få retten til å kalle seg psykolog.

– Vi vil at alle med enten profesjonsutdanning eller mastergradsutdanning innen psykologi skal få inneha denne tittelen. Profesjonsstudentene bør ha eneretten til tittelen klinisk psykolog, siden de er de eneste som går gjennom klinisk utdanning og praksis, sier masterstudentene.

De norske masterstudentene kan kalle seg psychologist i utlandet etter endte studier, men i Norge er det kun profesjonsstudentene som får smykke seg med tittelen som psykolog.

Dalsklev og Eimot synes det er dumt at masterstudenter blir likeverdig behandlet med profe-



-kamp

sjonsstudenter i andre land, men ikke i Norge.

– I de fleste land er den kliniske psykologutdannelsen og andre psykologutdanninger på masternivå i større grad likeverdige, sier Eimot.

Vil kalles psykolog

– Vi vil at de med en mastergrad i psykologi skal ha rett til å kalle seg psykologer og at de skal få innpass i Norsk psykologforening. Dette er de to sakene underskriftskampanjen går ut på, sier Dalsklev.

Norsk Psykologforening er profesjonsforeningen for autoriserte psykologer i Norge.

– Det fremstår som lite hensiktsmessig for den videre utviklingen av norsk psykologi når man utestenger så mange kompetente mennesker med høy utdannelse fra å delta på viktige psykologirenaer, sier masterstudentene.

På landsmøtet i 2010 stemte Psykologforeningen over et forslag om å gi innpass til de med master i psykologi, men forslaget ble nedstemt. Det er psykologistudentene skuffet over.

– Problemet var at bare de som var medlemmer av Psykologforeningen hadde stemmerett der. Satt på spissen blir det litt som om menn skulle stemme over kvinners stemmerett, sier Ingrid Dønåsen, som også er masterstudent i psykologi.

– Ulike utdanninger

Psykologforeningen er uenig, og sier medlemskapsspørsmålet ikke er en sak på agendaen i foreningen nå:

– Medlemskap i Psykologforeningen er avhengig av at man er autorisert som helsepersonell etter et profesjonsstudium i psykologi. Dette studiet gir kompetanse til å arbeide selvstendig med vurdering og behandling av mennesker med psykiske lidelser, sier president i Norsk Psykologforening, Tor Levin Hofgaard.

Han mener at utdanningene er svært forskjellige, og at dette er noe av grunnen til at landsmøtet i Psykologforeningen i 2011 ikke åpnet for medlemskap for masterne i foreningen.

– Det er åpenbart at studiene er laget med ulike hensikter og mål, sier han.

– Profesjonsstudiet er et seks-årig sammenhengende integrert teoretisk og praktisk studieløp hvor læringsmål og profesjonsidentitetsmål er definert fra første dag. Masterstudiet er i hovedsak et toårig teoretisk studium i psykologi etter en teoretisk bachelor som kan variere i innhold.

Psykologforeningen mener at det er viktig å diskutere norsk psykologis fremtid som fag, men at denne debatten blir en unødig avsporing:

– Vi mener det er en avsporing av en viktig diskusjon om psykologien som fags utvikling og fremtid å redusere dette til en diskusjon om titler og medlemskap i Psykologforeningen, sier Hofgaard, og legger til:

– Det er hensynet til pasientene som gjør at psykologtittelen er beskyttet i Norge. Beskyttelsen er hjemlet i Lov om helsepersonell. I dette ligger det en kvalitetsgaranti. Pasientene skal være trygge på at de som yter psykologisk helsehjelp, har god kompetanse og gode ferdigheter.

heljarh@universitas.no

tips
oss
universitas@
universitas.no

ILPI-DIALOGENE: ATOMVÅPEN

En amerikansk soldat måler strålingsnivåer under et simulert atomvåpenangrep i Indiana, USA, august 2011. Foto: Army National Guard/Sgt. Kenneth Bince.

HVA SKJER HVIS DET SMELLER?

LITTERATURHUSET | TIRSDAG 20. NOV | 17:30-19:30

De humanitære konsekvensene av atomvåpen

For oss nordmenn er atomvåpen et ganske abstrakt problem. Men hva skjer egentlig når en atombombe går av? Hva er de faktiske humanitære konsekvensene? Er det sant at atomvåpen kan utslette menneskeheten? Og er det i det hele tatt mulig å hjelpe ofrene etter en slik katastrofe?

- **Jon Reitan** | NORSKE LEGER MOT ATOMVÅPEN
- **Ole Harbitz** | STATENS STRÅLEVERN
- **Lars Atle Skorpen** | RØDE KORS

<http://nwp.ilpi.org>
Gratis inngang. Enkel servering.

ILPI | INTERNATIONAL LAW AND POLICY INSTITUTE

NYHET!

50 % RABATT PÅ HÅRKLIPP

Motta et stempel for hver frisørtime og få hårklipp til halv pris på frisørtime nr 5. Klippekortet får du ved første time.

Kom inn og bestill time eller ring 22 46 08 05

- er du mester så er du mester!

Lenge siden siste tannsjekk ?

IBSEN TANNKLINIKK

Moderne klinikk sentralt i Oslo sentrum. Her brukes det samme prislister som tannhelsetjenesten på Blinderen (SIO) dvs. 20 % rabatt. Vi utfører alle typer tannbehandling. Akutte pasienter får time på dagen. Tannbleking til kun 2500,-kr Skånsom og effektiv. Du får garantert en positiv opplevelse hos oss !

Ibsen tannklinikk
Pilestredet 17, 0164 Oslo
V/tinghuset, vis a vis Sentrum parkeringshus

Tlf: 222 00 662

info@ibsentannklinikk.no • www.Ibsentannklinikk.no

debattredaktør: **Thorbjørn K. Borlaug**
t.k.borlaug@universitas.no 413 13 690

Kronikk: **3500 tegn**

Leserinlegg: **maks 2000 tegn**

Replikk: **800 tegn**

Sendes til: **universitas@universitas.no**

Frist: **fredag klokka 15**

Legg ved portrettfoto. Redaksjonen forbeholder seg retten til å forkorte innleggene.

DEBATT

NETTDEBATT

Si din mening på universitas.no

Tildelingskrøll

«Jøe meg, lurer meg på hvordan tonen og vinklingen i denne artikkelen hadde vært dersom Velferdstinget hadde ØKT støtten til Universitas med 150.000... ;-)»

Anbefaler for øvrig en tur til Vigelandsparken, og å kikke på en fin liten skulptur kalt Sinnataggen:-)

Journalistisk profil

Flott med engasjement, men jeg skjønnte ingenting av hva som foregikk etter å ha lest denne artikkelen. Pust med magen og prøv igjen. Det hadde vært fint med litt mer tildekket egen agenda. **Skeptisk**

Synes studentmediene får for mye støtte. Universitas er en helt grei studentavis som gir journaliststudenter relevant erfaring, på lik linje med en lang rekke andre studentforeninger som gir medlemmene sine relevant erfaring før man skal ut i jobb. Derfor er å lønne hele gjengen unødvendig og sløsing med penger. Journalistene kan fint ha en deltidsjobb, studere og skrive for Universitas på frivillig basis, den modellen fungerer tross alt for alle andre studentforeninger. Worst case så lønner man redaktør og daglig leder, mens resten jobber frivillig.

Radio Nova er et eget kapittel. At Oslos studenter skal betale 1,6 mill i året for et praksisprosjekt for 60 studenter som lager radio ingen hører forstår jeg ikke. Radio Nova var sikkert kult på 80-tallet, men det var også skulderputer. Tips til neste år: Skulderputer er billigere enn å leke radio. **Yes man**

Jeg forstår godt at Høgskolen i Oslo og Akershus ville ha like mye penger som UiO. I følge mine beregninger er fordelingen som ble vedtatt på møtet slik:

- og UiO: 27 kr per student
- og HiOA: 22 kr per student
- og BI: 21 kr per student*
- og Menighetsfakultetet: 27 kr per student
- og Norges idrettshøgskole: 14 kr per student

og PolitiHøgskolen: 15 kr per student

og Musikkhøgskolen: 30 kr per student

Det mest rettferdige burde være å gi et flatt tilskudd på 27 kroner per student til alle institusjonene, eventuelt med et ekstra tillegg for de minste. At Idrettshøgskolen (1438 studenter) og PolitiHøgskolen (1702 studenter) får minst av alle, med hhv 14 og 15 kroner, virker spesielt urettferdig. Som en slags fagforeningskontingent er 27 kroner uansett for småpenger å regne. På denne måten blir også reglene enkle og forutsigbare for alle involverte parter.

Er forøvrig helt enig med journalisten i at inhabile delegater ikke kan stemmes habile av flertallet. Det virker uprofesjonelt.

PS: Utrekningen 21 kr per BI-student er forutsatt at alle BI-studenter betaler semesteravgift, hvilket ikke har vært tilfelle fra 2005 til 2007 da undertegnede satt i Velferdstinget. **Sveinung Holien**

Jeg sitter i Kontrollkomiteen til Velferdstinget og uttaler meg bare for å understreke det kun på vegne av meg selv (apropos hatter) som medlem av komiteen. Sann objektivt sett så hadde det sett rart ut om jeg satt i feks Kulturstyret og i styret til en studentforening som søkte penger og ikke hadde blitt fratatt stemmerett i organet. Saken ble også håndert noe klønete fra vår side.

Som Øystein også argumenter så godt for så sitter alle delegatene i Velferdstinget på vegne av et studentdemokrati så alle vil forsøke å mele sin egen kake uansett og habilitetsreglene våre er ikke akkurat formulert veldig bra så sann sett ser jeg den siden også. I fjor fulgte VT så å si Kontrollkomiteens instilling på habilitet på tildelingsmøtet så kanskje den kollektive hukommelsen svikter? Politiske debatter om hvem som fikk hva osv får andre ta. **William Sæbø**

Hentet fra debatten til nyhetssaken «Stemte for mer til seg selv»

«Flott med engasjement, men jeg skjønnte ingenting av hva som foregikk etter å ha lest denne artikkelen.»

Skeptisk

LESERNES MELDINGER

Send sms til 925 68 716

«Kjære Simen Fraser og UV-fakultetet. Hva mener dere egentlig når dere sier at jeg er 2påmeldt i forhold til PPU?»

forvirret.

«Frk Fryd,

«Når skal vi se og få fart på sakene? Jeg vil veldig gjerne

ta en kaffe gjerne så fort som mulig med deg. Det er kaldt og jeg ser etter en varm hånd.

Kaffegutt22

«sms-spalten i universitas er så jævla tynn

anonym

«Din melding her.

red.

Følger frafallstallene nøye



FRAFALL

Kristin Halvorsen,
kunnskapsminister

Alle studenter har rett på et opplæringstilbud med faglige utfordringer og skikkelig oppfølging. Kvalitet i opplæringen må stå høyt på dagsorden ved universitetene, slik at det er mulig for alle studenter å gjennomføre det studiet de har startet på. Tallene på frafall som Universitas refererer i sitt forrige nummer, tyder på at Universitetet i Oslo fortsatt har en jobb å gjøre.

Det kan være flere årsaker til at studenter slutter i høyere utdanning. En NIFU-rapport fra 2008 tyder på at flesteparten av de som slutter flytter og fortsetter utdanningen ved en annen institusjon. Noen får seg jobb før de er ferdige. Men fortsatt er det for mange som faller fra.

Da kvalitetsreformen ble innført for om lag ti år siden, var et viktig mål at studentene skulle få tettere oppfølging for at flere skulle gjennomføre. Men det ser ikke ut til at dette har hatt den ønskede virkning. Frafaller er fortsatt betydelig.

Vi følger nøye med på utviklingen både nasjo-

nalt og ved den enkelte institusjon. Årlig publiseres og analyseres tall for gjennomstrømning og frafall i «Tilstandsrapporten for høyere utdanning». Nå får vi stadig bedre tall for å kunne følge med på hvordan studentene beveger seg i utdanningssystemet og hvor mange som faller helt fra.

Alle studenter skal ha muligheten til å fullføre den graden de har startet på. Vi må se nærmere på hva som ligger bak frafallet. Får studentene den oppfølgingen de trenger? Har undervisningen den kvaliteten som trengs for å gi studentene forutsetninger for å gjennomføre? Er undervisning høyt nok prioritert ved institusjonene, eller er det lett at forskningen får størst fokus? Får ungdom god nok rådgivning før de foretar valg av studier? Dette er spørsmål jeg vil gå nærmere inn i.

Gjennomstrømning og frafall drøftes årlig mellom departementet og de statlige universitetene og høyskolene. Institusjonene må sørge for å skaffe seg god kunnskap om hva som ligger i deres egne frafallstall og iverksette tiltak der de har mulighet til å gjøre noe. Sammen må vi sørge for at alle studenter får et studietilbud av høy kvalitet og at de nødvendige betingelsene er tilstede for at studentene skal kunne gjennomføre studiene.

Bekymret over praksispine



PRAKSIS

Camilla Hansen Steinum, president
i Den norske tannlegeforening (NTF)

Utdanningen av tannleger foregår ved universitetene i Oslo, Bergen og Tromsø. De tre studiene er lagt opp på ulike måter. Felles for dem alle, og ganske spesielt for tannlegeutdanningen, er at hoveddelen av studiet består av klinisk trening på pasient. For å utdanne faglig sterke og klinisk dyktige tannleger må den tunge teoretiske undervisningen kompletteres med en stor del praktisk trening. Mye av dette foregår på studentklinikker ved universitetene, men en viktig del av trainingen foregår også ute på tannklinikker rundt om i landet. Dette er viktig for at studentene skal få utvidet sin erfaring med ulike pasientgrupper.

Vi i NTF ser med bekymring på at kvaliteten på praksisplassene ikke sjekkes og at det er vanskelig å oppdrive nok praksisplasser. Praksisstudiet bør være en prioritert del av odontologistudiet, og vi mener at det er viktig at studentene får denne eksterne praksisen. Jevnt over er den faglige kvaliteten på norske tannlegepraksiser meget god. Det er allikevel nødvendig å ha et strukturert opplegg

for den eksterne praksistjenesten, slik at studentene kan få mest mulig ut av praksisperioden, og slik at de som tar imot studentene vet hva som kreves av dem.

Vi har stor forståelse for at studentene kommer i en vanskelig situasjon når de ikke får økonomisk støtte under utplasseringsperioden. Det kan ikke være slik at bare de med god økonomi eller de som kan få støtte hjemmefra, skal ha mulighet til å gjennomføre praksisstudiet. Ekstra problematisk blir det selvfølgelig når noen av fakultetene støtter studentene økonomisk mens andre ikke gjør det.

Ifølge dekan Pål Brodin har kuttene i basisfinansieringen av odontologistudiet i Oslo vært så stor som 15 % siden 2006. Det er en bekymringsfull utvikling, som blant annet har resultert i denne uheldige situasjonen for studentenes eksterne kliniske tjeneste.

NTF mener at praksisstudiet fortsatt bør ha en viktig plass i tannlegeutdanningen. Ordningen medvirker til at vi i Norge i dag utdanner noen av verdens beste tannleger! Det må vi fortsette med, for befolkningens beste!

Høyst problematisk anmeldelse

FORELESNINGSANMELDELSER

Camilla Serck-Hanssen, instituttleder IFIKK

Aksel Øijord, fagleder Exphil

Universitas trykket den 24. Oktober en anmeldelse av Exphil3-forelesningen med temaet abort. Foreleseren er ansatt på Institutt for filosofi, idé- og kunsthistorie og klassiske språk: IFIKK. I anmeldelsen ble han både kjønns- og aldersdiskriminert – han som middelaldrene mann burde ikke ha lov til å uttale seg om kvinnegreier; «grow a vagina or STFU.»

Ledelsen på IFIKK har merket seg at Universitas' redaktør på dette grunnlag har beklaget anmeldelsen og har fjernet artikkelen fra nettsidene

og derved handlet i samsvar med presseetiske regler. Det setter vi pris på. Like fullt finner vi det viktig å påpeke at anmeldelsen også var høyst problematisk av andre grunner. Foreleseren ble i praksis nemlig sterkt kritisert for å våge seg inn på et tema som anmelderen mente han burde holde seg unna – beskyldningen savner saklig grunnlag. Som foreleser på Exphil gjør Jens Saugstad en jobb for IFIKK og hele UiO. Exphil har et pensum hvori abort-tema inngår. At Universitas har en serie med anmeldelser av forelesninger kunne i og for seg være et positivt tiltak. Men vi oppfordrer redaksjonen å sikre et akademisk nivå på anmeldelsene slik at en foreleser blant annet ikke henges ut for å ta opp temaer han faktisk er pålagt å undervise i.



Demokrati: I det åpne møtet fikk alle som ønsket det tale- og forslagsrett, og søkere mulighet til å rettferdiggjøre sine søknader, skriver leder for Velferdstinget, Birgit Skarstein.

Ikke noe sirkus

I det store og hele var det studentkulturen som vant frem i forhandlingene, på tvers av Velferdstinget og SiOs institusjoner.

KRONIKK

Birgit Skarstein, leder av Velferdstinget i Oslo og Akershus



Isiste nummer av Universitas var årets tildelingsmøte i Velferdstinget behørlig dekket. Dekningen bærer preg av at Universitas selv på dette møtet ble kuttet med 150 000 kr fra innstillingen, og endte opp med en tildeling på bare 2 480 000 kr. Au. Ifølge Universitas selv er dette rene fattigkassa, og tildelingsmøtet et lykkespill. Faktisk over hele fire fulle sider kunne redaktør og redaksjonsleder fortelle om et sirkus uten like, som for den jevne student må få Velferdstinget til å fortone seg som det rene galehus. Avsnitt etter avsnitt kunne man lese om inhabile representanter som stemte for forslag i hytt og pine og ville ha mest til seg selv, og et arbeidsutvalg uten kontroll over saueflokkens sin.

Inhabiliteten det siktes til dreide seg om velferdstingsrepresentanter som også sitter i ledelsen til sine egne studentdemokratier. Velferdstinget tillot at disse representantene fikk beholde stemmerett fordi enkelte institusjoner ellers ville ha stått uten representanter. Ingen av alternativene er spesielt heldige. Det er imidlertid slik at alle institusjonene i velferdstinget hadde søkt om penger fra årets tildeling.

Faktum er at da avstemningen var ferdig hadde fak-

tisk ingen av studentdemokratiene fått mer penger enn arbeidsutvalget hadde foreslått. De eneste som kunne notere tjukkere lommebok var Kulturstyret, som viderefordeler sin pengesum til studentkultur gjennom små og store studentforeninger i hele SiO. Hverken BI eller Høgskolen i Oslo og Akershus hadde fått flertall i Velferdstinget for sine forslag om å øke egne tildelinger.

Arbeidsutvalget, som består av et knippe studenter på heltid og deltid, bruker uker på å utforme en innstilling til hvem som skal få hva av studentenes penger. Til grunn ligger en hensikt om å fordele på en måte som kommer fellesskapet til gode. Det er møter med søkere, finkjemming av søknader, diskusjon om løsninger og veiing av ulike hensyn. I god tid før møtet sendes det ut en gjennomarbeidet innstilling til Velferdstinget. Denne legger store føringer for debatten, og er avgjørende for hvordan tildelingene til sist blir seende ut.

Det er mye makt i en innstilling. Det er mye makt i å ha kontakt med de ulike grupperingene i Velferdstinget i forkant. Det er makt i å sette møtet. Arbeidsutvalget gjorde sitt for å besørge at salen var klar over hvilke vurderinger som var gjort. Derfor skal også Arbeidsutvalget passe seg for å

dominere debatten, som er en arena for innspill og argumenter fra Velferdstingets representanter og andre berørte parter. I det åpne møtet fikk alle som ønsket det tale- og forslagsrett, og søkere mulighet til å rettferdiggjøre sine søknader. Dette er verdifull taletid som ikke skal brukes til gjentakelser. Arbeidsutvalget skal veilede og rådgje Velferdstinget, men ikke styre det. Et Ting hvor alt på forhånd er opp- og avgjort på bakrommet er ikke uttrykk for den typen demokrati vi ønsker.

«Arbeidsutvalget gjorde sitt for å besørge at salen var klar over hvilke vurderinger som var gjort.»

Universitas hevder at årets arbeidsutvalg (AU) har hatt vansker med å få gjennomslag for sine saker. Da vil jeg be Lysberg ta på seg brillene og lese referatene en gang til – om han noen gang har sett på dem. Det har vært utformet mye politikk i år, og det med AU i bresjen. Så vidt Velferdstinget har sett, må Universitas ha fått tak i en usynlighetskappe, om de hevder å ha vært på møtene for dekke dette.

Årets tildeling var en tildeling «Bindersforeningen» på Blindern tjente på. Og «Frimerkesamlerne» på BI. Og «Studentklubben» på Eurytmihøgskolen. I det store og hele var det studentkulturen som vant frem i forhandlingene, på tvers av Velferdstinget og SiOs institusjoner. Det er ikke å gi penger til «seg selv», men til den større studentmassen. Og det tror jeg vi alle kan leve med.

kulturredaktør: **Guro Havro Bjørnstad**
g.h.bjornstad@universitas.no 994 74 582

reportasjeredaktør: **Agnes Klem**
agnes.klem@universitas.no 952 20 554

KULTUR

UiO får fire nye «Sentre for fremragende forskning»

FORSKINGSSATSING: Tretten forskningsmiljø får status som «Sentre for fremragende forskning» (SFF) i 2013. Fire av dei sentra er tildelt Universitetet i Oslo (UiO). SFF er ei ordning som vart oppretta av Noregs forskingsråd i 2003 for å heva kvaliteten på forskning ved norske institusjonar opp til eit internasjonalt toppnivå. Desse sentra mot-

tar mellom 6 og 20 millionar kroner i årleg støtte, og kan motta støtte i to femårsperiodar.

– Det ligg mykje eineståande og hardt arbeid frå fagmiljøa bak våre nye senter for fremragende forskning. Universitetsleiinga er svært stolt over dette resultatet, seier prorektor Inga Bostad i ei pressemelding.

Bli smart med p-pillar

PREVENSJON: Det er ikkje berre som prevensjonsmiddel p-pillar fungerer, viser ei ny forskning. Mid-delaldrande kvinner kan bli smartare ved å bruka prevensjonsmidlar som inneheld hormonar. Det skriv forskning.no.

Hjernen til dei kvinnene som deltok i studiet som brukte p-pillar, p-spiral eller andre hormonprepara-

rat før dei nådde overgangsalderen, fungerte betre enn hjå dei som ikkje gjorde det. Forskarane bak det amerikanske studiet meiner dette kan hjelpa til å førebygga aldersrelaterte sjukdommar som til dømes Alzheimers. Forskarane fann også at prevensjonen verka å ha ein hjerneeffekt lenge etter at kvinnene var slutta å bruka hormonpreparata.

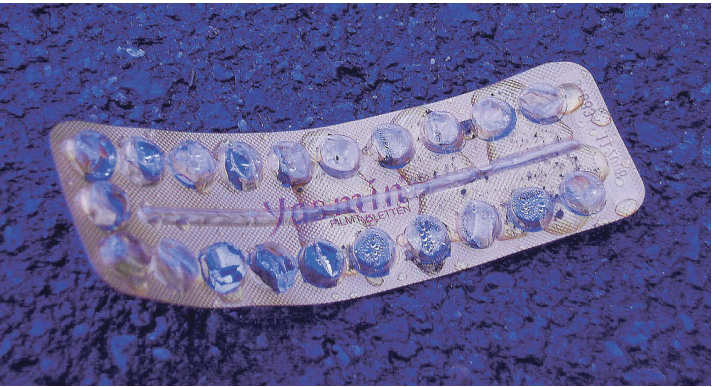


FOTO: FLICKR / GNARLS MONKEY

Kafferus gir deg raskere gladlesing

KAFFE GJØR DEG GLAD: Man vet ikke helt hvorfor, men hjernen vår gjør at vi leser positive ord raskere enn negative eller nøytrale ord. Nå viser det seg at koffein gir oss et kick man ikke visste om: Du leser nemlig positive ord enda raskere hvis du har drukket kaffe. Det er forskere ved Ruhr-Universität Bochum i Tyskland som oppdaget effekten, skriver forskning.no.

66 deltagere ble delt i to grupper: En gruppe fikk en pille med 200 mi-

ligram koffein, cirka tre kaffekopper, mens den andre fikk melkesukker-tabletter som placebo. Etter inntaket tok deltagerne en lesetest, med nøye utvalgte ord. Sjokolade, prestasjon, kyss og skatt representerte positivt ladde ord, mens kaos, sår og forbud var negative. Negative og nøytrale ord ble lest like fort av begge gruppene, men koffein-gruppa leste og prosesserte «glad»-ordene raskere enn placebo-gruppa.



FOTO: FLICKR / CHICHACHA



VIL AT STUDENTENE SKAL BLI

Korrupsjo

Mangler kunnskap: Eva Joly mener vi vet for lite om skatteparadiser og kapitalflukt i dag.

Verdier for minst 130 billioner kroner skjules i hemmelige skatteparadiser. Nå ønsker Eva Joly og Tax justice network hjelp fra norske studenter.

SKATTEPARADIS

tekst: **Geir Molnes**

foto: **Hans Dalane-Hval**

Stadig mer penger skjules i skatteparadiser. Forskning viser at skatteparadisene bidrar til en rekke alvorlige problemer som fattigdom, finansiering av terror og menneskesmugling. Omfanget er enormt. Verdier for minst 130 billioner kroner, eller nesten 130 norske statsbudsjett, gjemmes bort.

Det viser en rapport skrevet av den berømte økonomen James Henry for Tax justice network (TJN). Organisasjonen ønsker nå hjelp fra norske studenter.

– **Forunderlig lite forskning** Korrupsjonsjeger Eva Joly mener det trengs mer kunnskap om skat-

teparadiser og kapitalflukt. Hun tror en satsing på ett eller flere kompetansesentre kunne bedret situasjonen.

– Det er veldig forunderlig at det ikke finnes mer forskning innen dette feltet. Det finnes for eksempel ingen ordentlige studier på hvilken makroøkonomisk effekt de ulovlige pengestrømmene har, sier Joly til Universitas.

Joly ble internasjonalt kjent på grunn av sin innbitte kamp mot korrupsjon i Frankrike på 90-tallet. I år stilte hun som presidentkandidat i samme land for partiet De grønne, der endte hun opp med 2,3 prosent av stemmene. Joly har også vært med på å utforme en rapport om skatteparadiser for regjeringens kapitalfluktutvalg i 2009.

– Studenter bør forske på dette

fordi det ikke finnes en større enkeltgrunn til ulykke i verden. Å ta et oppgjør med skatteparadiser vil gjøre mye for utvikling og rettferdighet, sier Joly.

Ønsker hjelp fra studenter Styreleder Sigrid Klæboe Jacobsen i Tax justice network Norge, håper at flere studenter vil forske på skatteparadiser i årene som kommer.

– Vi er avhengig av å vite mer. Derfor henvender vi oss til studenter innen økonomi, jus og statsvitenskap. Vi håper studenter blir inspirert til å skrive om dette. Vi har mye kunnskap og et stort internasjonalt nettverk som studentene kan ha nytte av, sier Jacobsen. Hun mener at mer forskning på feltet blant annet vil kunne bidra til å utforme bedre lover og regler.

Overveldende problemer – Det er først nå vi begynner å forstå hvilke alvorlige følger skatteparadiser medfører. De bidrar blant annet til fattigdom, finansiering av terrorisme, og potensielt til flere finanskriser, sier histori-



onsjeggere

keren Kristine Sævd, som har forsket på skatteparadiser.

En av faktorene som er med på å bidra til kapitalflukt er land som tilbyr spesielt gunstige skatteordninger til multinasjonale selskaper. Sævd mener de fleste OECD-landene har bidratt til dette i større eller mindre grad, også Norge i form av svært lave rederskatter.

– Rederinæringen har vært i forkant av utviklingen fordi den er så internasjonal. Land underbyr hverandre for å tiltrekke seg næringen. Til slutt er det blitt umulig å skattlegge rederinæringen. Den store frykten er at det samme vil skje i andre næringer, etter hvert som økonomien generelt blir mer internasjonal, sier Sævd.

Trussel mot samfunnet

Ifølge Sævd er problemet med skatteparadiser svært utbredt, også blant norske selskaper.

– Bankhemmelighold er svært problematisk fordi det rammer så mange land på så mange nivåer. Samtidig er det blitt en etablert businesspraksis. Barnehaugen til

ungen min henter for eksempel ut overskudd på Guernsey, som er kjent som et skatteparadis, sier hun.

Sævd mener skatteparadiser er med på å undergrave viktige samfunnsfunksjoner.

– Det har oppstått en systemfeil. Den økonomiske liberalismen er blitt så sterk at staten mister kontroll med sentrale samfunnsfunksjoner. Det betyr i praksis at norske politiske beslutninger blir underminert av mer liberale politiske beslutninger fattet i andre stater, sier hun.

Strengere rapportering

Statssekretær Roger Schjerva i Finansdepartementet, mener det er svært krevende å overvåke pengestrømmene til multinasjonale selskaper.

– Manglende åpenhet er et problem. Vi vet at det kan føre til både skatteunndragelser og korrupsjon, sier Schjerva, som er enig i at det er for lite oppmerksomhet om korrupsjon og skatteflukt i Norge i dag.

20. juni 2012 annonserte finansminister Sigbjørn Johnsen

at Norge vil innføre en ny type økonomisk rapportering. Den såkalte land-for-land-rapporteringen (LLR) vil kontrollere at selskaper legger igjen skattene der de faktisk har sin virksomhet. En slik rapportering vil gjøre det vanskeligere for norske selskaper å benytte seg av skatteparadiser.

Eva Joly har vært en av kjemperne for å innføre ordningen. Hun tror rapporteringen kan bli et effektivt verktøy i kampen mot kapitalflukt.

– Selskapene må blant annet rapportere om antall ansatte og overskudd. Hvis du da ser at det er mange ansatte i Tanzania og ikke noe overskudd, mens det i Mauritius ikke er noen ansatte og store overskudd kan du lese ganske tydelig hvordan selskaper bruker skatteparadiser, sier Joly.

For å skape oppmerksomhet om temaet skal Tax justice network avholde en kapitalfluktkonferanse på Høgskolen i Oslo og Akershus (HiOA) 15.-16. november.

geirmoln@universitas.no

MASTER-INTERVJUET



tekst: Ingvild Sagmoen
foto: Helle Gannestad



Materiell oppvarming

STUDIUM: Materialer, energi og nanoteknologi, Universitetet i Oslo

NÅR: 2007–2012

OPPGAVE: Termisk ledningsevne og nano-struktur i termoelektriske oksider.

Torunn Kjeldstad putter knøttsmå materialer under lupen på et laboratorium. Kanskje kan funnene hun gjør bidra til å løse fornybar energi-gåten.

– Biler produserer en masse spillvarme – varme som ikke gir oss noen ting, men som forsvinner ut. Den kan vi lage strøm av, sier Torunn Kjeldstad.

Masterstudenten er midt i innspurten på forskningsprosjektet om bittesmå materialer og egenskapene deres, nærmere bestemt én egenskap. Kjeldstad har forsøkt å finne ut hvor godt et materiale leder varme. 14. desember skal hun presentere resultatene av undersøkelsene for venner, familie og sensor.

– Men jeg har egentlig ikke kommet fram til en supergod konklusjon. I stedet har jeg funnet ut at det hele må undersøkes mer, ler hun.

dende materiale som er effektivt nok til at det kan brukes i utstrakt mengde, og det som finnes er dessuten dyrt og skadelig for miljøet. Kjeldstad forteller at det først og fremst er innen romfart energiutnyttning benyttes på denne måten i dag.

Kompliserte greier

Torunn Kjeldstad har god forståelse for at forskningen hun driver med kan være vanskelig for en utenforstående å skjønne noe av.

– Å forklare hvorfor ting har vært og er som det er, er en vanskelig ting med fysikken. Mye av det jeg driver med er veldig komplisert, sier hun.

Men det har ikke bare vært en ukomplisert prosess for henne, selv om hun skjønner hva hun snakker om.

– Det ble litt mer tull det første året – da var det mye bakgrunnsgrøier å sette seg inn i, og mye forskjellig jeg ikke var klar over som igjen førte til funn jeg ikke skjønte noe av. Det er nå det siste halvåret funnene har ført til resultater, forteller hun.

Masterstudenten legger ikke skjul på at hun ser fram til å bli ferdig med prosjektet.

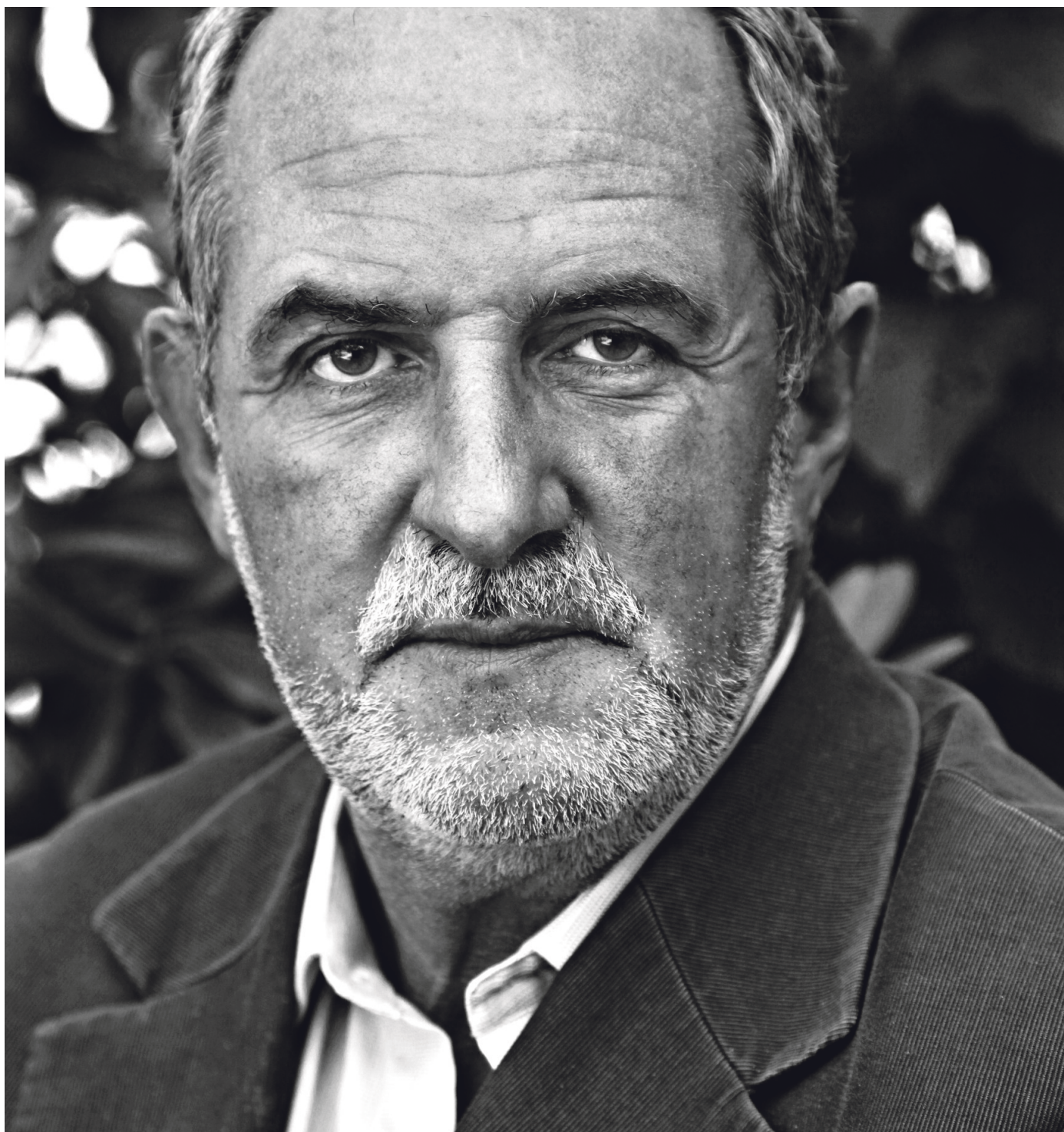
– Nå i innspurt-fasen er jeg litt metta på å stå på laboratorium. Det blir dessuten mye skrijving, skrijving nå på slutten.

Selv om hun er usikker på om hun vil gripe fatt i den videre forskningen med det første, er hun ikke i tvil om at hun synes nanoteknologi er spennende.

– Materialer er kjempeinteressant. Det dreier seg jo om slike typer materialer som kan få mobiltelefoner til å funke, eller som holder solcellepanel i gang, avslutter hun.

Ennå har vi ikke slikt varmele-

kulturredaksjonen@universitas.no



Less is more: Jon Michelet treng ikkje å få forklart alt som skjer i akta for å bli kåt.

ALLE BILDER: PRESSEFOTO



Har erfaring: Kristin Spitznogle veit akkurat kor krevande det er å skrive erotiske noveller.



Humor: Morten Ramm skal sjå etter det som tilfører novelleforma noko nytt.



Sjeldan vare: – Det er vanskeleg å skriva god erotisk litteratur, meiner Siss Vik.

Kriterie:

- Student- og joletema (obligatorisk)
- Originalitet
- Pirre-faktor
- Maks 6000 teikn med mellomrom
- Det er tillatt å skriva under pseudonym
- Sendast til universitas@universitas.no seinast mandag 19. november
- Premien er to festivalpass til neste års Øya-festival, og novella på trykk i Noregs største studentavis.

– Tenn meg!

Jon Michelet, Siss Vik, Kristin Spitznogle og Morten Ramm avgjer kven som vinn årets erotiske novellekonkurranse.

NOVELLE-KONKURRANSE

tekst: Guro Havro Bjørnstad

Etter mykje press frå Universitas sine lesarar er den årlege erotiske novellekonkurranse i gang igjen. Tema for årets konkurranse er «jol» og «student», og bidraga vert vurdert av ingen ringare enn Jon Michelet, Siss Vik, Morten Ramm og Kristin Spitznogle.

Premien for årets konkurranse er to festivalpass til neste års Øya-festival, og novella på trykk i årets siste nummer av Universitas.

– Stryk unødvendig puling

Forfattar Jon Michelet har lang tids erfaring med erotisk skrivekunst. Han har eit mantra å komma med til årets novelleforfattarar.

– Ei god erotisk novelle er noko ein får tenning av. Ei dårleg erotisk novelle er noko ein ikkje blir kåt av. Så enkelt er det, seier han.

For at Michelet skal bli kåt av det han les, treng han ikkje å få

forklart alt som skjer i akta.

– Min forlagsredaktør gav meg eit råd i forbindelse med min siste roman. Ho sa: «Jon, stryk unødvendig puling». Men ein kan samtidig diskutera kva som er unødvendig i den kategorien, men ein må kunna sjå det for seg utan å nødvendigvis få alt i detalj, seier han.

– Latter truar kâtheita

Siss Vik, litteraturviter og programleiar i *Bokprogrammet* på NRK2, er godt kjend med erotisk litteratur. Ho meiner at god erotisk litteratur er sjeldan vare.

– Det er vanskeleg å definera kva som er god erotisk litteratur. Det er veldig sjeldan eg ser det. Godt språk er ekstra viktig innan erotisk litteratur, seier ho.

Ho er einig med Michelet i at detaljbeskrivelsar er unødvendig.

– På fransk er det minst 20 ord for kuk, mens på norsk fins det knap eit ord for det kvinnelege kjønnsorgan. Det er underutvikla materiale, og då blir det lett pinleg. Eg syns ofte at dei gode sexbeskri-

velsane kjenneteikner at dei beskriv det som skjer rett før sjølve akta, og så kuttar der, forklarar ho.

Humor er ikkje noko som fell i god jord hjå programleiaren.

– Det gjeld å finna eit språk som kan kle det erotiske. Enten må det vera rått og uålete, eller så må det vera litterært. Det kan ikkje vera for blomstrande og pompøst, for då blir det ofte humoristisk. Latter truar kâtheita, seier ho.

– Humor, takk!

Humor er derimot det Morten Ramm set ekstra stor pris på innan erotisk litteratur. Han har akkurat skrive ei erotisk novelle for gratismagasinet «Natt og dag», og veit korleis det skal gjerast.

– Opprinneleg så skal ei erotisk novelle vekka noko i deg som har med opphisselse å gjera. Men eg er ein underholdar, så i denne konkurransen så kjem eg til å leggja vekt på underholdning og humor. Det å gjera klisjeane om til noko nytt er viktig, seier han.

Humoristen ser etter noko han ikkje har sett før.



Universitas: 7. november

– Eg kjem til å sjå etter det som tilfører noko nytt. Eg må tenka «oj dæven, her er det noe nytt». Ein tekst om eit samleie har eg lest før, seier han, og legg til:

– Eg har lest erotiske noveller for moro skuld, i pornoblad på utedoen på ferie då eg var konfirmant for eksempel. For meg er det humor.

– Ein må formidla nytelse

Sexolog, psykolog og forfattar Kristin Spitznogle vil lesa ekte nytelseslitteratur.

– Forfattaren må ha ei god forståing av sanselegheit og tilstedeværelse, og må evna å formidla nytelse på eit levande vis som inviterer lesaren inn det erotiske universet, seier ho.

Ho er einig med Siss Vik i at det norske språket manglar det heilt store klimakset innanfor det å skulle beskriva seksuelle skildringar, og meiner at det krev ein større bevisstheit rundt å styre unna klisjeane.

– Eg har sjølv tidlegare skrive og publisert erotiske noveller under pseudonym, og eg veit akkurat kor krevande og spennande det er, fortel ho.

Bidraga, som må ha ein klar link til studenttilværelsen og må ha eit klart joletema, må sendast per mail til universitas@universitas.no seinast mandag 19. november.

Dette skjer på

Det Norske Studentersamfund



Betong / Fre. 16. Nov / kl: 19.00

Støttekonsert for Pussy Riot

Russlandsgruppa i Amnesty Blindern arrangerer konsert til støtte for det feministiske punk-rock bandet Pussy Riot. Pussy Riot sitter i dag fengslet i korrupte Russland, for å ha uttrykt seg kritisk overfor landets autokratiske leder Vladimir Putin.

Vi ønsker å sette fokus på den vanskelige situasjonen med ytringsfrihet i Russland ved samle inn underskrifter til støtte for jentene. Vi vil vise at vi bryr oss, og derfor oppfordrer vi alle på det sterkeste til å møte opp og støtte oss i denne saken!

Stå opp mot urett er årets TV-aksjon som går til Amnesty International, og det er nettopp det vi ønsker å gjøre med denne kulturelle støtteerklæringen – stå opp mot urett!

LINEUP

- Herreløse
- Degos (Fela & Chino)
- Padde Crew
- Agent Cooper

- Sevenfield
- Shishko
- Anti Social Rejects
- DJ Reit Riddim



Onsdag 14. Nov

20:00 Onsdagsdebatten /
Åpen talerstol
20:30 Teater/ Onsdagsimpro

Torsdag 15. Nov

19:00 Teaterfestivalen
20:00 Film / Battle Royale
20:00 Forfatteraften /
Blivende: Åpen Mikrofon
20:15 Møte / Filmforum om
SF og fantasy
23:00 Konsert / Jazz - jam

Fredag 16. Nov

11:00 Teaterfestivalen
20:00 Støttekonsert
for Pussy Riot
20:00 Akademisk Salong:
Opplysningstidens kvinne
21:00 Konsert /
Friends & Neighbors

Lørdag 17. Nov

11.00 Teaterfestivalen
23:00 Teater / Bykamp i impro

Mandag 19. Nov

20:00 Upop / Overtalelse, på
virking eller kommuni-
kasjon i dagliglivet

Tirsdag 20. Nov

20:00 Film / Monster
+ Monsters
21:00 Tirsdagsquiz



DET NORSKE STUDENTERSAMFUND

www.studenterfundet.no

akademika



Tar mye tid: – Jeg har snakket med flere av kollegaene mine som driver med det her, og de sier at det tar fullt fokus. Det tar fokuset vekk fra det å lage låter, sier OnkIP, rapartist og dommer i Skeeze-TV.

Frekkhetens nådegave

Manusbasert battling flørter med stand-up-formatet og sluker unge talenter med sans for verbal kickboksing.

HIP-HOP

tekst: Ida Madsen Hestman

foto: Klaudia Lech

Poesikvelder og kinobesøk blir farlig kjedelig i kontrast til det som skjer inne på Blå. Skyggeluer, joggedresser og basketballsko er på vei inn Brenneriveien 9. Her skal det battles i fire hissig timer.

Hypen med Skeeze-TV i spissen har den siste tiden fått en stigen interesse blant hovedstadens unge og studerende.

– Ekstrem konkurranse-kultur

Når og hvor verdens første rap battle holdt sted, vites ikke.

Øyvind Holen, forfatter av boka *Hiphop-hoder* har selv fulgt battlingkulturen innenfor hiphop, men viser også til det mye eldre fenomenet «the Dozens».

– Dette er i praksis det samme som battling, man prøver å overgå hverandre i å rakke humoristisk ned på hverandre. Hip-hop har jo alltid hatt en ekstrem konkurranse-kultur, der DJene, rapperne og danserne konkurrerte mot hverandre, forteller han.

Både «the Dozens» og battling handler om deltakere som fornærmer hverandre før noen gir opp eller det bryter ut i vold. Vanligvis spilles det ut foran et publikum som oppfordrer deltakerne til å svare med flere skjerpede

fornærminger og dermed høyner stemningen.

Uttrykker aggresjon

– Den første akademiske oppgaven på dette tema er fra 1939. Det er flere teorier som prøver å forklare hvorfor spillet ble utviklet, forteller Holen.

En hypotese fra 1939 tyder på at spillet ble dannet som en måte afro-amerikanere kunne uttrykke aggresjon i et undertrykt samfunn styrt av de hvite. En annen teori fra 1962 fokuserer på «morra di»-vitsene.

– Der er spillets fokus på motstanderens mor som en refleksjon av dominans av kvinner i afro-amerikanske familier, og hvordan

unge menn kan føle seg avvist av kvinner og reagere deretter, sier Holen, og legger til:

– Det er umulig å si hvor det opprinnelig kommer fra, men det er såpass lange røtter at teoriene florerer. Det har alltid vært en kultur blant afro-amerikanere hvor man holder på med dette.

Battlebølgen nådde Norge tidlig på 2000-tallet.

– Det nådde en topp med 8 Mile-filmen i 2004. De årene der var det jo årlige battles og NM i fristil, mimrer Holen.

Manus gir smartere spøker

Magne Flemmen, også kjent som «Definite», har flere år på baken som tidligere battler og er i dag

dommer i Skeeze-TV. Han trekker en parallell til standup-komikk.

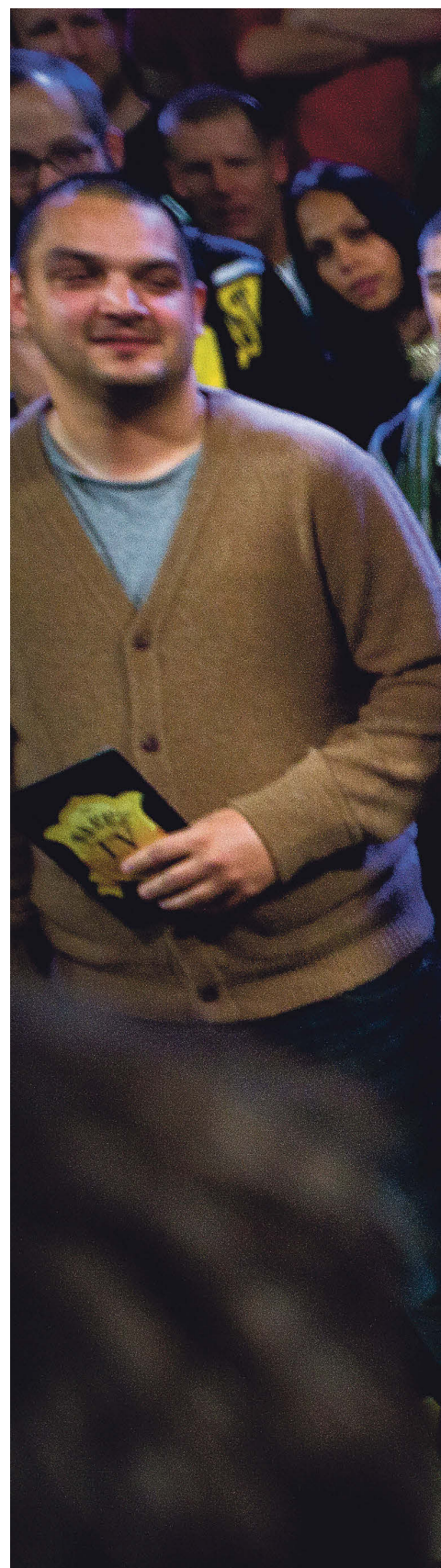
– Det som folk vinner på, er å få publikum til å le og det å skape bra reaksjoner. Sånn sett likner det på stand-up. Det er vel like mye en stand-up-konkurranse som en rap-konkurranse, egentlig, sier han.

Før battlet man med improvisert rap, i dag er battlesene grundig forberedt. Flemmen tror en av grunnene til at man har begynt å ha det manusbasert er fordi det har en bredere publikumsappell.

– Da får du smartere spøker og tekstmessig blir det morsommere innhold. Styrken med den gamle måten var at det var veldig basert på denne «her og nå»-følelsen som du får av å høre på noe de står og finner på i farta. Det var jo mer spontant.

Flemmen mener at det i dag er mer fokus på komikk.

– Vinnerne i disse battlene er





Seier: Etter noen ordutvekslinger om at Rese likner en dverghamster, suger feitere kuk en seg selv og likner en ingefær, går det omsider bra for debutanten. – Vinner med fire stemmer mot null går til Sistemann, annonseres det, til stor jubel fra crowden på Blå.

de som finner opp de mest oppfinnsomme dissene og henger ut noen på en artig og overraskende måte så folk ler. Når Adept driter ut André Jensen fordi han er høy sier han ikke bare «du er høy ass», men at André Jensen kan stjele frokosten ut av fuglereir og stoppe E.T. fra å sykle forbi månen.

Youtube-fenomen

Øyvind Holen har ikke vanskeligheter med å forklare hvorfor battling-fenomenet er in igjen, og folk strømmer til Blå for å se folk som rakker ned på hverandre.

– Grunnen til at det er populært, er fordi det er underholdende. Man må filme det, og det har

nå blitt enklere å nå ut, og spre det på Youtube, sier han og legger til:

– Jeg vil tippe at hvis freestyle-battlene på 2000-tallet kunne blitt vist på samme måten, hadde de blitt like populære som i dag. På den tiden måtte du jo være til

stede i lokalet. I dag kan du velge når og hvor du vil se en battle på maskinen din.

Narsissistisk sport

Battleren Daniel, også kalt INT, var en av de som begynte da

battling-konkurransene bestod av tredivde stykker i et kjellerlokale og hadde «dødsdårlig filming». INT har en klar grunn til hvorfor han begynte å battle:

– Narsissisme, sier han og ler.

– Jeg tror egoet trenger å pleies. Også gjør man det mye for stemninga, og for å få med seg andre battles. Det er jo god underholdning.

Men selv om ukene i forkant av en battle er adrenalinfylte og

brukes til å psyke seg selv opp, er metodene til INT ikke særlig likt forberedelsene til et idrettsmesterskap.

– Jeg røyker mye hasj og drikker mye vin, sier han og ler høyt.

– Nei, men ofte har jeg tek-

stene i hodet uka i forveien, og øver hele tiden. Teksten kverner liksom i hodet på bussen hjem, under forelesninger og sånn. Det kan være ganske forstyrrende.

kulturredaksjonen@universitas.no

NAVNEKONKURRANSE: Vinn en iPad!

Høgskolen i Oslo og Akershus (HiOA) lanserer en ny og uavhengig nettavis for studenter, ansatte og andre interesserte.

Hva skal avisen hete?

Hjelp redaktør Tove Lie (bildet) med å finne det gode navnet. Vinneren får en iPad.

Gå inn på <http://blogg.hioa.no/nettavisen/> for å lese mer om konkurransen, og send inn forslag.

Frist: 20. november



Lovens lar



unge snuter



David mot Goliat: 40 kg hund er mer enn nok for å dra en voksen mann i bakken.

Med en strykprosent på nærmere seksti er politihundstudiet et av de mest krevende i landet. Vi ble med noen av avgangselevene på siste eksamen.

POLITIHUND

tekst: Benjamin Strandquist

foto: Wanda Nordstrøm

Vi er innkapslet i furu i en kjellerstue anno 1985. Rundt et bord dandert med ølflasker og askebeget, sitter en feststemt gjeng i brune skinnsofaer og roper til hverandre over lyden av Billy Idols «Rebel yell» fra en sliten ghettoaster. Alt hadde vært kos, hvis ikke det var for at en ubuden gjest står i et hjørne og roper, slår i vegg og vifter med flasker.

Noen har ringt 112. I døren står plutselig en politimann med en schæfer og ber mannen roe seg. Mannen nekter, og prøver i stedet å angripe politimannen. Det vil ikke schæferen ha noe av. Etter et par formanende klapp fra politimannen bykser den frem og glefser til i beinet på uokråka. Eller, den hadde glefset til, hvis den ikke hadde hatt munnkurv på. Det er en øvelse. Musikken stilner, og Fido får en klapp og en ball å tygge på.

«Kjellerstua» er egentlig et spesialbygd treningsrom, med pleksiglassvinduer slik at instruktører kan følge med fra utsiden. «Festgjestene» er frivillige politistudenter, og utenfor rommet står politifolk og instruktører klare for å evaluere hundens innsats.

Vi er på Sæter gård utenfor Kongsvinger. De tre siste ukene har Politihøgskolen arrangert intensivkurs for hunder og hundeførere her. På mange måter er dette hundenes siste eksamen før de får tre ut i aktiv tjeneste.

– Den må ha en god nese. Altså, alle hunder har en god nese,

«Vi har dem i separate bur, ellers dreper de hverandre.»

Thomas Berg-Hansen, aspirerende hundefører, Asker og Bærum politidistrikt

men evnen til å bruke nesa varierer. Nesa er alt, sier Jo Geir Grande, fagkoordinator for Hundetjenesten, ved Politihøgskolens utdanningssenter i Kongsvinger. Her trener de opp både to- og firbente tjenestedyr til aktiv polititjeneste.

– Hund og fører godkjennes samlet, som en ekvipasje. Det er viktig at de har en god relasjon. Hunden og

føreren er et team på to, og selv om hunden egentlig vet hva den skal gjøre, kan føreren bli nervøs, og da blir hunden også usikker, forteller Grande.

Det finnes snaut 200 politihunder i Norge. Noen er spesialtrente på å oppdage narkotika, andre på å sniffe frem bomber, men langt de fleste av dem er det som kalles «patruljehunder», selve fotsoldatene i politihundhierarkiet. De fleste er av rasen Schæfer eller Malinois, og de ser dritskumle ut.

– De er egentlig ikke så sinte. De elsker jobben sin og synes det er gøy. De leker og er glade og fornøyde. Man skal ikke langt sørover i Europa før politihunder trenes på en helt annen måte. Her i Skandinavia er vi opptatt av å behandle dyrene ordentlig, forsikrer Grande.

Kjellerstua var bare oppvarming. Nå skal munnkurven

av, tennene frem, og skurkene bites. Av 13 hunder som startet på dette avsluttende kurset har to blitt sendt hjem på grunn av for lite trening. Elleve gjenstår, av dem er fem allerede godkjent, og seks nesten i mål.

Vi plasseres i baksetet i en sliten kassebil. Bak rattet sitter Runar Saue, og i passasjeret Thomas Berg-Hansen. Saue jobber til daglig i Bergen og Berg-Hansen i Asker og Bærum politidistrikt. I bagasjerommet har vi Diesel og Caro. Vi ser dem ikke, men det lukter umiskjennelig av våt hund.

– Vi har dem i separate bur, ellers dreper de hverandre, sier Berg-Hansen.

Saue og Berg-Hansen har ikke vært hundeførere tidligere, men skal etter planen debutere etter dette kurset på Sæter. Vi stiller oss på en parkeringsplass i den snøkledd skogen og venter på videre ordre. Det er jevn trafikk på sambandet, men ingen vil foreløpig prate med oss.

Det spraker i radioen: «Victor 3–0!». Det er oss.

«Vi har fått inn melding om en krakilsk person på en buss. Kan dere ta saken?»

Vi får stedsangivelse og ruller avgårde. I et skogholt står en grønn buss. For anledningen er den fylt opp med et knippe politistudenter og en aggressiv mann i tjukkasdrakt.

– Ikke la fingre eller tær stikke ut, advarer en av studentene i bussen.

Planen er at hunden skal overse oss «passasjerer» som sitter i ro, og gå rett på den krakilske mannen bakerst i bussen. Men det er bare planen. Berg-Hansen og Caro kommer på bussen. Mannen bak i bussen roper enda høyere, enda sintere. Caro sliter i båndet. Sammen nærmer de seg mannen med små skritt, og passerer oss andre på veien. Jeg forbereder meg instinktivt på angrep, men Caro passerer heldigvis uten så mye som å utveksle et blikk. Berg-Hansen løsner på båndet, og Caro gleser seg fast i beinet på mannen, som går rett i dørken med skrik og skråll. Mission accomplished. Caro får ball, og går fra å være drapsmaskin til å bli vanlig kosehund igjen. Saue og Diesel gjentar suksessen, og vi går tilbake til kassebilen.

– Hundene skiller mellom jobb og fritid, forteller Saue.
– Hjemme leker den med ungene og er vanlig familiehund.

Thomas forteller at han opplevde å måtte skaffe ny valp etter å ha trent den forrige i syv måneder, fordi den strøk på den fryktede «mentaltesten». Det er et nåløyde der 50 til 60 prosent av hundene stryker, og det ikke er mulig å conte.

– Det er surt. Tenk deg hvis du var avhengig av et dyr for å klare eksamen, sier Saue.

På mentaltesten skal hundene blant annet slippes inn i et rom med et antall ukjente mennesker og vise at den er sosial, trygg og omgjengelig. Mingleferdighetene er alfa og omega, for en politihund skal ikke bite deg i rumpa uten å bli bedt om det.

Vi kalles opp igjen. «Victor 3–0! Kan dere bistå med søk etter en omkommet person?». Klart vi kan! Først er det bare spennende, men når vi nærmer oss posten for oppdraget kommer den makabre ettertanken snikende.

– Eh... hvordan over man på liksøk, egentlig?

Det viser seg heldigvis at det ikke ligger døde mennesker strødd i skogen. Det de gjør er å ta et likklede fra Rettsmedisinsk institutt, putte et lite stykke av det oppi en ren boks, stikke et lite hull i lokket og gjemme boksen i skogen. Caro og Diesel flyker avgårde, og finner «likene» lett som bare det.

– Lik har en veldig spesiell, søtlig lukt som henger igjen lenge, forteller Kittil Haugen, en av instruktørene på stedet. Han har vært hundefører i Telemark i 30 år.

– Lukta kommer i samme øyeblikk som noen dør, til og med kanskje litt før. Hunder kan noen ganger merke det hvis et gammelt menneske er i ferd med å dø, sier han.

Hvordan klarer hunder å lukte lik fra et bittelite tøyestykke i en boks i skogen, mens de putter nesa helt opp i rumpa når de hilser på hverandre? undrer fotografen når vi er tilbake i bilen. Saue og Berg-Hansen blir svar skyldige.

Etter middag er det tid for å bytte patrulje. Denne gangen sitter vi på med «Victor 3–1» med Håvard Haugenes fra Follo politidistrikt bak rattet og Hans Olav Nilsen fra Østfold politidistrikt som makker. De har vært lenge i gamet, og ble kjent med hverandre i 1999 da de var på Sæter med sine første hunder. Nå er de her igjen for å uteksaminere hver sin tredje tjenestehund; henholdsvis Willy og Kvikk.

– Det går mest i søk etter personer eller gjenstander i form av bevis, sier Haugenes mens han baker seg en snus.

Folk som blir borte er ofte enten demente eller suicidale. Når det kommer til potensielle selvmordskandidater er det gjerne pårørende som varsler politiet etter å ha funnet avskjedsbrev eller

«Vi har fått inn melding om en krakilsk person på en buss. Kan dere ta saken?»

Melding over politiradioen



Politihunder

- Opptakskrav: Kun de beste av de beste valpene kommer inn.
- Raser: Schæfer og malinois (belgisk fårehund) oppfordres til å søke spesialisering som patruljehund.
- Studiets varighet: Minimum to år.
- Strykprosent: 50–60 prosent.
- Eksamen: Mappevurdering. Et helhetsinntrykk basert på løsning av flere oppgaver.
- Vitnemål/grad: Bestått godkjenningsprogram for politihunder.
- Pensjonsalder: Cirka ti år.



① **Hund ute, hund inne:** I Hundetjenestens lokaler er hunden både til jobb og til pynt.

② **Stille etter stormen:** Instruktørene diskuterer etter at hunden har gjort kort prosess av «husbråket».

③ **Vel overstått:** Diesel ledes ut mens «den krakilske busspassasjerer» tar seg en pust i bakken mellom slagene.

④ **God nese:** Caro har fått ferten av lik i skogen.

⑤ **Spor i snøen:** Men hunden trenger ikke fotavtrykk for å finne deg i skogen.



lest en foruroligende melding på Facebook.

– Da må vi handle raskt. Vi går ut med signalement på person og eventuelt bil, og søker etter personen i nærområdet. Som regel trekker folk mot en høyde eller noe annet symbolsk sted. Vi rekker å finne de fleste i live, forteller Haugenes.

Noen ganger kan hunden snuse opp ting som ikke er relevant for saken i det hele tatt, men som er interessant allikevel.

– Jeg husker en gang vi lette etter et skytevåpen, men fant et kilo hasj i stedet. Og en gang da jeg bare var og luftet hunden oppe ved Sognsvann fant vi en drita fyr sovende i skogen. Han visste ikke hvordan han hadde havnet der, men dette var midtvinters, så det var i alle fall bra vi fant ham, forteller Haugenes.

Selv om situasjonene politihunder havner i kan være svært alvorlige, ser hundene selv på det aller meste som en lek.

– Hunder jobber etter minnebilder av situasjoner de har trent på. Vi gir dem belønning når de viser ønsket atferd, for da vet de at de får belønning hvis de gjentar atferden i liknende situasjoner senere, sier Haugenes.

– Hvis du går på puben og snakker med en dame og det går bra, så er det en god sjanse for at du gjentar den atferden, ikke sant, gliser han.

Og hvis belønningen for sistnevnte er dame, så nøyer den fribente seg som regel med ball, pinne eller klut.

Vi har beveget oss ned i sentrum av Kongsvinger og står på en Statoil-stasjon og venter på ordre. Nå har det blitt helt mørkt ute. Vi venter og venter, og ingenting skjer. Jeg spør om de liker å se politiserier på TV. Det gjør de. Jeg spør om de pleier å spise smultringer. Det gjør de ikke. Etter hvert som tiden går sitter ikke praten i bilen like løst lenger. Nilsen og Haugenes i forsetet begynner å prate om forskjellige hundebånd og annet utstyr, og at de bruker mye mer tid på trening av hund enn de får kompensasjon for.

– Du legger ikke hunden fra deg på hylla når du kommer hjem, sier Nilsen, som anslår at han har brukt 600 timer på å trene hunden sin det siste året.

«**Victor 3– 1!** Vi har fått melding om innbrudd på et industriområde. Minst to personer skal gjemme seg på stedet. Kan dere sjekke? Over.»

Vi bekrefter, får adressen og rykker ut til noe som likner mest på kulissene til en film eller et brett på et skytespill. Et stort område med flere bygninger, containere, paller, tromler, kriker og kroker. Det er inngjerdet av høye piggrådsgjerder og med en stor port som eneste inn- og utvei. Hundene, som har vært stille hele veien mens vi har kjørt, bjeffer høyt fra bagasjerommet. De vet at noe skal skje.

Hundefører Nilsen og hunden Kvikk lukker seg inn på området sammen med instruktøren på posten. Samtalen er redusert til hvisking, for hundeføreren skal få jobbe i fred. Kvikk slippes løs og springer lydløst frem og tilbake over plassen, noen ganger lett synlig mot snøen under kraftige, oransje industrilamper, andre ganger skjult i skyggene.

– Vi må holde oss helt inntil hundeføreren hele tiden, forteller instruktøren.

– Hvorfor det?

– Ellers tror hunden at vi ikke er en del av flokken lengre, og da går den på oss.

Han trenger ikke si noe mer. Med denne informasjonen friskt i minne følger vi bokstavelig talt i fotsporene til hundeføreren, uten videre interesse av å ha en schæfer dinglende fra armen. Skjønt, «dinglende fra armen» er nok mest ønsketenkning.

– Den der veier nok 45 kilo. Hvis den løper på deg og biter deg i armen har du ikke nubbesjanse til å bli stående, sier instruktøren.

«Jeg husker en gang vi lette etter et skytevåpen, men fant et kilo hasj i stedet.»

Håvard Haugenes, hundefører, Follo politidistrikt

«**Voff!**», lyder det fra andre enden av plassen. Kvikk står ved en shippingkonteiner som har døra på gløtt, og prøver å komme seg inn i den. En kritthvit hånd med et fast grep om håndtaket på innsiden sees så vidt i glipen, og mennesket der inne har ikke til hensikt å la Kvikk få komme på besøk. Nilsen tar tak i selen på Kvikk og beordrer personen i konteineren ut. Etter litt nøling kommer først en, deretter en annen forfrossen politistudent nølende ut i friluft. Kvikk bjeffer. Nilsen hilser på studentene, og da er det greit. Nå er de også en del av flokken.

Kvikk fyker av sted igjen og finner de to siste studentene inne i et hus i nærheten. De tas også inn i flokken, og Kvikk får ball. Det tok bare noen få minutter å gjennomføre hele området. Det virker lett, nesten for lett.

– Hva hvis jeg fant en elv og vasset et stykke før jeg gikk i land igjen, ville ikke hunden miste sporet da?

– Bikkja finner igjen sporet på andre siden av elven med en gang. Det ække som på film, vettu, smiler Nilsen.

benjamin.strandquist@universitas.no

MIN STUDIETID

tekst: Thea Marie Astrup
foto: Klaudia Lech



■ **HVEM:** Geir Lundestad

■ **STUDERTE:** Grunnfag i statsvitenskap, hovedfag i historie, og engelsk mellomfag

■ **NÅR:** 1963–1970

■ **AKTUELL MED:** Utdelingen av Nobels fredspris

Lesehingsten

– Det var et sjokk, enormt stort, og ikke spesielt trivelig å begynne på Blindern. Jeg hadde jo forelesninger med tre hundre personer eller noe sånt og jeg kjente nesten ingen. Nei det var ikke noe særlig, alt for stort og alt for upersonlig. Det synes jeg jo fortsatt.

Omkranset av en himmelhøy vegg stappfull med bøker står Geir Lundestad i sitt rette element. Ser du nøye etter kan et skøyeraktig glimt i øyet skimtes bak det høytidelige ytret, men det er bare å glemme røverhistorier fra studietida. De verste nerdene på lesesalen må denne gangen bøye seg i støvet. Oslo ble slikt et sjokk at Lundestad sank inn i bøkene – og ble der.

– Men så var jeg jo kolossalt interessert i studiene, så det hjalp jo. Jeg leste masse. Den første tida sa jeg ikke så mye. Jeg viste ikke hvordan jeg skulle snakke.

Østnorsk eller nordlandsk, Lundestad måtte finne ut av hva han skulle slå seg til ro med.

– Når jeg da åpna munn, hvordan skulle det komme ut?

I god nordlendingsånd kom ordene frem etter hvert, og da også invitasjonene til studiegrupper.

– Vi kollokvierte, diskuterte pensum, det var veldig seriøst.

– Ikke noe whisky og gutteklubben grei?

– Nei, overhodet ikke, ikke overhodet, er du gæren. Nei dette var seriøse greier, stort sett bare fag, det.

Gode vaner ble så til de grader drillen inn at uvaner som fester i ukedagene aldri forekom.

– Jeg var knallseriøs. Når studenter sier de jobber hardt, har de ikke peiling. Jeg leste stort

sett fra klokken åtte til ni-halv ti om kvelden.

Nei, Lundestad kan ikke måle seg med det vi ser på som dagens skolelens, han sprenger skalaen for leselyst langt over og forbi.

– Ytterst kjedelig, kommenterer Lundestad.

– Hva med minnene da? Husker du bare bøker?

– Jeg har jo masse minner, jeg husker mange av foreleserne. De flinke foreleserne husker jeg godt. Lørdag ettermiddag og kveld ble det litt fotball og dans på Fredrikke.

– Var ikke studietida en tid for å fiske damer også på din tid?

– Hm, jeg husker noen av de jentene jeg satt og titta på på lesesalen, men så ble jeg jo tidlig gift da.

Når frua som etter hvert ble kona til Lundestad kom på besøk var det ikke alltid like lett å finne et rede.

– En gang var det falsk brannalarm på Blindern studenthjem, og vi måtte ut. Det viste seg å være et ikke ubetydelig

antall damer som da ble avslørt, ler han.

Dama i hans liv var allerede fiska på kroken på videregående, og slik slo disiplinen fristelsene.

– Jeg var jo ikke på jakt slik som noen av mine venner var, som brukte ufattelig mye tid på disse damene. Halve lørdag var jo også lesedag, og søndag var det tur, eller å se fotball.

Så i motsetning til kaotiske døgnrytmer, fylla og eksamensangst var det i studietida at Lundestad etablerte gode lesevaner. Den dag i dag stenger han seg inne på rommet i den store leiligheten på Frogner, og gjett hva? Der leser han mens jazzen surrer i bakgrunnen ut i de sene kveldstimer.

thema@universitas.no

anmelderredaktør: **Peder D. Stabell**
pederds@universitas.no 476 23 501

ANMELDELSER

Strandeskapisme

Det er kaldt og gulfent, ifølge vær og vind, og ikke minst prakker årstiden på oss et stadig omseg-gripende mørke. Men fortvil ikke – vi kan alltid dra på konsert. Og når konserter fortøner seg slik som med Beach House på Sentrum scene torsdag kveld, ja, da blir verken tid, rom, årstid eller annet grums så betydningsfullt lenger.

Med sine to siste skiver har Beach House blitt et oppkomme av fantastiske låter, og bandet har et solid repertoar å øse av. Det repeterende og høyst suggererende uttrykket, med Victoria Legrands kjølige vokal svevende over synth, trommer og gitar, er såpass særegent og rendyrket at låtene har en tendens til å smelte inn i hverandre, men på en god måte.

Musikken innbyr ikke akkurat til allsang og knuffing foran scenen, men den står støtt på egne ben. Det atmosfæriske uttrykket underbygges fint av en scene



Foto: Flickr/Man Alive!

KONSERT

Beach House

Scene: **Sentrum scene**

Tid: **Torsdag 8. november**

med fire gjennomsliktige blokk-lignende klosser med hver sin innebygde vifte, i tillegg til en tidvis skimrende stjernehimmel. En forholdsvis raffinert scene- og lyssetting, helt til publikum av en eller annen grunn må flombelyses som en del av lysshowet. Det skjer heldigvis kun et fåtalls ganger, men er ikke desto mindre merkelig av den grunn.

Når unntaksvis flombelysning av publikum fremstår som konsertens absolutte bunnpunkt, kan man være sikker på at det har vært en god konsert. Og når Beach House runder av konserten med sistespoet fra det nyeste albumet, og Victoria Legrand synger «It's a strange paradise», er det bare å nikke bifallende og glede seg til neste gang bandet gjester Norge.

Eirik Omvik

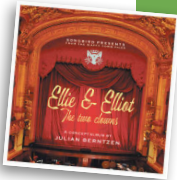
eiriknom@universitas.no

Klovnene på verket

Du skal ha et formidabelt svartsinn for å ikke la deg sjarmere av Julian Berntzens 60-tallsnos-talgi. 31-åringen fra Bergen gjør et iherdig forsøk på å trekke lytteren inn i sitt parallelle univers, byen Waffy Town. Og stort sett greier han det, selv om sikkert halvparten av dem som kommer til å høre på musikken, gjør det først og fremst fordi det er sterke låter, ikke fordi det er noe så sjeldent som en norsk konseptplate.

I multi-instrumentalisten

Berntzens tekster følger vi de to klovnene som har gitt opphav til albumtittelen. Tekstene er stort sett sære på den riktige måten. Det samme kan sies om lydbildet. Det er umulig å komme unna Beatles som en naturlig sammenligning med Berntzens musikalske landskap. Pop-psykedelikerer har tatt noe av det beste med fordums poplåter: Han holder de fleste av låtene på under tre minutter, og gir oss deilig konsen-



PLATE

Ellie & Elliot (The two clowns)

Av: **Julian Berntzen**

Plateselskap: **Songbird/Musikkoperatørene**

trert popeliksir, for eksempel med den utrolig fengende låta «Snowglobe».

Låta får det til å rykke i dansesofoten på samme måte som musikken til elektrokongene Lindstrøm eller Todd Terjes. De svake låtene glimrer også med sitt fravær, og og skiva holder jevnt over høyt nivå.

Årets album avslutter triologien om livet i Waffy Town. For åtte år siden solgte førsteskiva 25 000 eksemplarer og sikret Berntzen en Spellemannspris som årets nykommer. Selv om albumet som format er døende, får vi håpe Berntzen fortsetter å være motstrøms, og starter en ny triologi. Kanskje kan han bli Norges Sufjan Stevens og lage en plate for hvert fylke.

Hans J. Skjong

hanssjk@universitas.no

Lytt til Oslos studentradio på FM 99.3 eller radionova.no

Mandag

06.00: Democracy Now!
07.00: Morragym
08.00: Frokost
09.00: Studentnyheter
09.03: Skumma Kultur
10.00: Studentnyhetene
10.03: Das Kapital
10.30: For Brukeren
11.00: Studentnyheter
11.03: A-lista
12.00: Lillesalen Konsertserie
12.30: Taffellunsj
19.00: Bra Trommis
20.30: Sort Kanal
21.30: Dub Dubhead
22.00: Overkill
23.00: The O & Jo Show

Tirsdag

06.00: Democracy Now!
07.00: Morragym
08.00: Frokost
09.00: Studentnyheter
09.03: Skumma Kultur
10.00: Studentnyhetene
10.03: Vitenskapskapet
10.30: Grenseløst
11.00: Studentnyhetene
11.03: Snakker ikke norsk (R)
12.00: Studentradiolista

Onsdag

06.00: Democracy Now!
07.00: Morragym
08.00: Frokost
09.00: Studentnyheter

09.03: Skumma Kultur
10.00: Studentnyhetene
10.03: TBP
11.00: Studentnyhetene
11.03: Rabarbra
11.30: Tanketog
12.00: Tanketog
19.00: Kveggpels
20.30: Country Barn
21.00: Spillmatic
22.00: Funkiga Timmen
23.00: Neu
00.00: Støyfoten

Torsdag

06.00: Democracy Now!
07.00: Morragym
08.00: Frokost

09.00: Studentnyheter
09.03: Skumma Kultur
10.00: Studentnyhetene
10.03: Nova Noir
12.00: DFS

Fredag

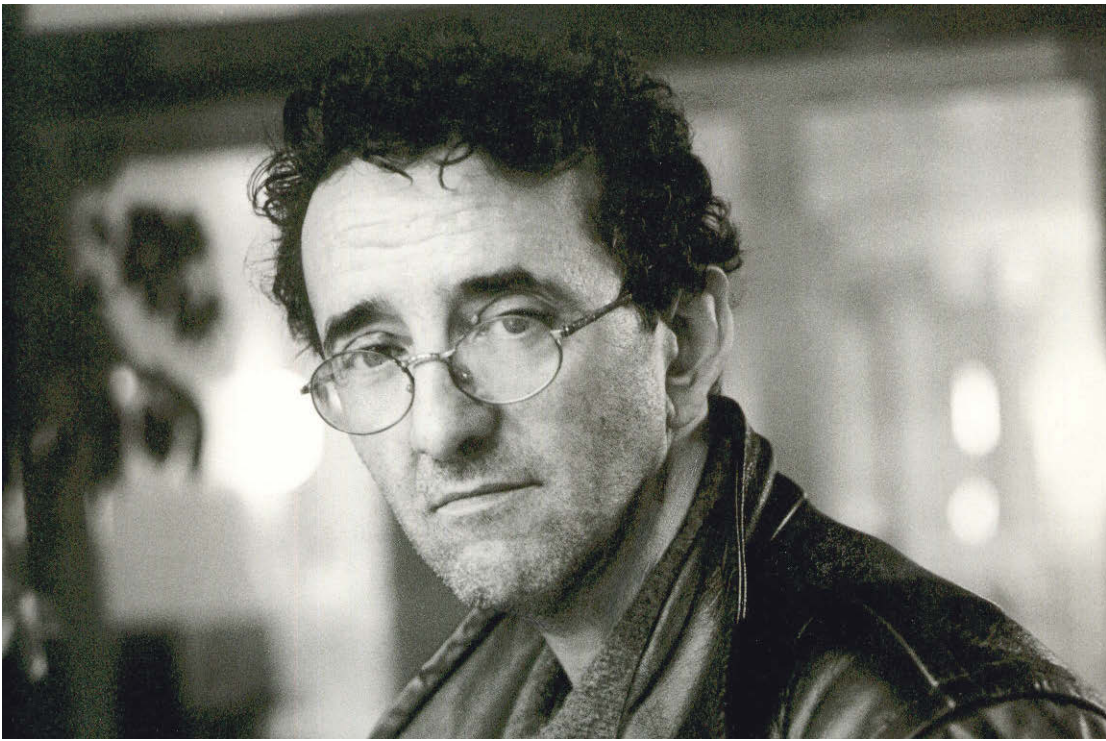
06.00: Democracy Now!
07.00: Morragym
08.00: Frokost
09.00: Studentnyheter
09.03: Skumma Kultur
10.00: Studentnyhetene
10.03: Opplysningen 99.3
11.00: Studentnyhetene
11.03: Nyhetsfredag
12.00: Radiotjenesten
12.30: Skallebank

RADIO NOVA

19.00: Nova Nedstrippa
20.00: Goodshit
21.00: Magic Beat
21.30: Nova Amor
22.00: Musikk, Dans og Drama
24.00: XO Hiphop

Søndag

01.00: Novanatt
07.00: DFS (R)
08.00: Grenseløst (R)
08.30: Vitenskapskapet (R)
09.00: Opplysningen 99.3 (R)
10.00: Du Skulle Ha Vært Der
14.00: Stang ut
15.00: Sorgenfri
16.00: Snakker ikke norsk



Stor: Avdøde Roberto Bolaño blir av mange regnet som den viktigste forfatteren fra Latin-Amerika siden «boom»-generasjonen med blant andre nobelprisvinnerne Gabriel García Márquez og Mario Vargas Llosa.

Den ville ordstyreren

Samtalen om Roberto Bolaño minnet litt om litteraturen hans. Men ordstyreren manglet planen som kunne belyst også for nye lesere hvorfor resten av verden elsker ham.

Hva ville Roberto Bolaño tenkt om denne samtalen hvor temaet var ham selv? Den chilenskfødte forfatteren døde av leversvikt som 50-åring i 2003. Hovedverkene hans er oversatt, utgitt og mottatt med strålende kritikker i Norge. Over hele verden har hans forfatterskap blitt kalt det viktigste fra Latin-Amerika siden «boom»-forfatterne på 60- og 70-tallet. Likevel har han aldri fått et ordentlig gjennombrudd her hjemme.

Samtalen på Litteraturhuset var personlig og tett pakket med detaljer og pasjon, litt som Bolaños hovedverker *Ville detektiver* og *2666*. Men samtidig falt publikummere fra, flere forlot salen underveis, som mange for øvrig gjør når de leser de to nevnte mursteinene. Bolaños bøker er fragmenterte. Slik ble også samtalen. Men hvis man fullfører romanene, og ser helheten av fragmentene, er det vanskelig ikke å oppdage hans storhet. Jeg er imidlertid usikker på om uinnvidde innså helheten og storheten på arrangementet som var del av Latin-Amerika-uka på Litteraturhuset.

Ved siden av ordstyrer Kristina Solum, som i 2009 fikk Kritikerprisen for oversettelsen av Bolaños gjennombruddsroman *Ville detektiver*, satt tre forfattere: norsk-chilenske Pedro Carmona-Alvarez, argentinske Patricio Pron og meksikanske Guadalupe Nettel. Alle er glødende Bolaño-tilhengere, alle har blitt sammenlignet med ham, og de var alle kunnskapsrike og engasjerende.

Vi fikk høre at Pron skrev brev med en døende Bolaño. Men hva stod det i dem? Vi fikk høre at Carmona-Alvarez' roman *Rust* ble skrevet nesten i et forsøk på å kopiere Bolaño. Men hvorfor? Vi fikk så vidt høre at Roberto Bolaño moderniserte romanformen. Men hvordan?

PANELDEBATT

Roberto Bolaño: Latin-Amerika på Litteraturhuset

Hvor: **Litteraturhuset**

Hvem: **Kristina Solum, Pedro Carmona-Alvarez, Patricio Pron og Guadalupe Nettel**

Tid: **Onsdag 7. november**

Som forfatter skildret Bolaño en myriade av skjebner og temaer, samtidig som han kontinuerlig klarte å si noe substansielt og betegnende. Ordstyrer Solum ville si for mye til at panelet klarte å illustrere essensen av Bolaños litterære kraft.

Det tok en time før Guadalupe Nettel ble inkludert i samtalen. Fram til da satt hun taus på scenen ved siden av de andre. Effekten av det var enerverende, nesten litt provoserende, og etter hvert begynte flere i publikum å mumle. De stadig nye spørsmålene som ble stilt, nådde aldri henne, hun som senere kalte seg barn av den generasjonen Bolaño gjerne skrev om, og som uttalte at hun, akkurat som Bolaño, røykte pot, skrev poesi og var promiskuous i Mexico by som ungdom.

Da hun omsider åpnet munnen, og etter hvert skulle fortelle om sitt eneste, tilfeldige møte med Bolaño, ble hun avbrutt av ordstyreren. Hvis Bolaño var til stede på Litteraturhuset hadde han nok satt pris på den generelle heltedyrligheten i samtalen, men der og da tror jeg han ville reist seg, avbrutt seansen og protestert høylytt.

Anders Firing Lunde

anmeldelser@universitas.no



Astrid Karstensen

UKAS ANBEFALING

Cæsar bak murene

Fangene i et av Romas høyrisikofengsler setter opp Shakespeares stykke *Julius Cæsar*. Under øvelsene bak murene blandes fangenes sterile fengselshverdag med Romerrikets storslagne dramatik. På samme måte blandes deres slitne maskulinitet og sammenraste liv med fordums helters personligheter og gjerninger. Når er det fangene selv som

snakker, og når er det Shakespeares rollefigurer? Visstnok er skuespillerne også i virkeligheten fengselsinnsatte. Paolo og Vittorio Taviani gjør ikke mye for å opprette et klart skille mellom virkelighet og fiksjon. *Cæsar må dø* vant gullbjørnen i Berlin i 2012, og har – om enn ikke så mye glamour og reell handling – nok av personlighet.

Cæsar må dø

Hva: **Film**

Hvem: **Paolo og Vittorio Taviani**

Hvor: **Oslo kino**

Når: **Premiere 16.november**



Anders Fjellberg, journalist

UKAS ADVARSEL

Fei for egen dør

Forskergruppen for retorikk ved Institutt for lingvistiske og nordiske studier har invitert retorikkprofessor Christian Kock fra København, til UiO. Men skal han på vegne av Danmark ta selvkritikk for et språk så uforståelig at danske barns ordforråd utvikler seg vesentlig saktere enn jevnaldrene i andre land? Neida. Han skal snakke

Seminar

Hvem: **Christian Kock**

Hvor: **Seminarrom 2, P. A. Munchs hus, Blindern.**

Når: **19. november, 12.15–13.30**

Dop, damer og depresjoner



The Weeknd er en suveren elsker, skal vi tro fyren selv, men han har nok av annet å stri med.

PLATE

Trilogy (House of balloons, Thursday, Echoes of silence)

Av: **The Weeknd**

Plateselskap: **Universal**

strøye. Han har beholdt full kunstnerisk frihet og integritet. Da Universal signerte ham hadde han allerede en ferdig triologi i bagasjen.

The Weeknds musikk er storslått samtidig som den er svevende og drømmende. Han formidler en ømhet og desperasjon som få av hans konkur-

renter kan matche. Dette er dyster R&B som går utover de vanlige «supermann elsker»-temaene. Tunge og skarpe syntetiske trommer og et kjølig og klaus-

trofobisk lydbilde er gjennomgående for alle tre albumene.

House of balloons er den første av platene – og den beste. Her kombineres den deprimerende dekadansen i tekstmaterialet med musikalsk hitpotensiale. *Thursday* er marginalt dårligere, men holder også meget høy kvalitet. Den tredje, *Echoes of Silence*, åpner kruttsterkt med en helt enormt bra cover av Michael Jacksons «Dirty Diana», men taper seg mot slutten. Hører man *Trilogy* som ett album kan man risikere en overdose med mørk og slibrig R&B. Som en samling av tre enkeltstående album er det derimot et musikalsk produkt av meget høy klasse.

Eivind Eide Skaufjord
eivind.skaufjord@universitas.no

Ikke alle har vent seg til vår nye medie- og musikkhverdag, der gratisutgivelser og digitale mixtapes ofte kan være vel så relevant som mer «offisielle» utgivelser. Mange blir fortsatt forvirret over ikke å kunne finne hypede og kritikerroste artister tilgjengelig i platebutikken. The Weeknd slapp i tidsrommet mars til desember 2011 hele tre album gratis på nett. Nå gis disse albumene ut fysisk, samlet i en nett liten boks. Han debuterer med et trippelalbum i ekte George Harrison-stil.

En utgivelsesfrekvens på tre album i året er bemerkelsesverdig i seg selv, og hentyder til svunne tider der (uten sammenligning forøvrig) artister som The Beatles, Black Sabbath, The Rolling Stones og en haug med andre måtte ut høykvalitetsalbum i et enda høyere tempo. Dette er åpenbart fordelen med at The Weeknd inntil nylig har operert fritt fra et plateselskaps tvang-

«Han debuterer med et trippelalbum i ekte George Harrison-stil.»

KULTURKALENDER

Onsdag 14. november



Film: Kombinasjonen av sitrende spenning og inngående personskildringer av samfunnets bunnfall gjør Fryktens lønn til en uodelig klassiker. Filmen skaffet også regissør Clouzot en Gullpalme i Cannes, samt Gullbjørnen i Berlin. En rekke uheldige skikkelser har drevet inn i en liten sør-amerikansk landsby, hvor de tilbringer tiden med å langsomt gå til grunne. En dag dukker det opp et tilbud. På en annen kant av landet står en oljebrønn i lys lue og det trengs sjåfører til å frakte et lass nitroglyserin dit. Disse menneskene har ingenting å tape og tar på seg på det farefulle oppdraget.
Cinemateket, kl 21.00. 80,–

Samtale: Den italienske journalisten Fabrizio Gatti reiser gjennom det meste av Afrika under dekknavnet Bilal. Han utgir seg for å være papirløs innvander og tar seg deretter over landjord og gjennom ørken til en gammel, skranglete båt som frakter ham over havet til Italia. Mange av dem han reiser sammen med, må gi opp underveis, andre dør. Men han er en av dem som greier reisen. Bortsett fra at endelig framme egentlig bare betyr en begynnelse på kampen for å få bli. Hva tenker Gatti nå om reisen han gjorde, boka han har skrevet, og debatten boka har utløst? Hva tenker han om menneskene han reiste sammen med, og det Europa som de drømmer om? På Litteraturhusets scene snakker Gatti med journalist, forfatter og Italiaekspert Simen Ekern.
Litteraturhuset, kl 19.00.

Torsdag 15. november

Film: Klasse 9B ved Zentsjui ungdomsskole blir under en skoletur intetanende gasset i søvne og transportert til en øde øy. Vel fremme får de opplyst at de har blitt plukket ut til å delta i en serie dødsleker i regi av staten som har etablert hele programmet i et forsøk på å kue Japans ukontrollerte ungdomsgenerasjon. Alle de 42 elevene i klassen blir utstyrt med elektroniske halsbånd som kan detoneres fjernstyrt av personalet på øya, samt en sekk med hjelpemidler deriblant våpen av ulik art. Reglene er relativt enkle: drep eller bli drept, og dersom det mot slutten av lekene er mer enn kun én elev igjen i live, så vil alle de elektroniske halsbåndene aktiveres samtidig!
Chateau neuf, kl 19.00. 60,–/40,– (ord./medlem).

Klubb: Konseptet «Die with your boots on» med hestejazz og sørstatstwang! DJ Mats Finnerud og DJ Lempert spiller opp til låvedans og svett stemning med bagasje full av bluegrass, harry country, noe kredibel country og noe hårete sørstatsrock. Garantert god stemning!
Revolver, kl 21.30.

Opera: Berlin-filharmonikerne rangeres som et av de aller beste symfoniorkestre i verden og er et tradisjonsrikt tyngdepunkt innenfor den europeiske musikktradisjonen. Orkestrets leder Sir Simon Rattle overtok den prestisjetunge stillingen i 2002 etter Claudio Abbado,

og før ham, Herbert von Karajan. Program: György Ligeti: Atmospheres, Richard Wagner: Preludium fra Lohengrin, Claude Debussy: Jeux, Maurice Ravel: Daphnis et Chloé, Suite nr. 2. Prisen virker kanskje i stiveste laget, men du har akkurat fått studielån. Du vill jo bare drukket det opp uansett.
Den norske opera og ballett, kl 20.00. 595,–



Støttekonsert: For Pussy Riot. FOTO: FLICKR/ ABODE OF CHAOS

Konsert: Aaron Donte Yates, bedre kjent som rapperen Tech N9ne, har solgt over en million skiver siden han platedebuterte i 1999. Yates er kjent for sine dynamiske rim og hurtige rapping, og er inspirert av old school hiphop som N.W.A., Slick Rick og Public enemy. Ryktet sier at Tech N9ne gjør kjempebra liveshows, så ikke sitt hjemme når den mest suksessrike indieartisten i rapgemet står på scenen i Oslo.
Rockefeller, 21.00. 270,–

Fredag 16. november



Støttekonsert: Russlandsgruppa i Amnesty Blindern arrangerer konsert til støtte for det feministiske punk-rock bandet Pussy Riot. Pussy Riot sitter i dag fengslet i korrupte Russland, for å ha uttrykt seg kritisk overfor landets autokratiske leder Vladimir Putin. Lineup: Herreløse, Degos, Padde Crew, Agent Cooper, Sevenfield, Anti social rejects, Shishko og DJ Reit Riddim.
Chateau neuf, Betong, kl 19.00.

Foredrag: De blir ofte fremstilt som overpyntede nikkedukker, kongenes elskerinner og overklassens fruer på 1700- og 1800-tallet. Men under alt tylltet, blondene og pudderet fantes ofte driftige og virksomme hjerner. Spesielt var de flinke til å samle byens akademikere og kunstnere i sine salonger, og skapte slik fora for møter mellom ideer og mennesker. Et dypdykk i opplysningstidens kvinneskikkelser avslører et nettverk av innflytelse, fra Mary Wollstonecrafts imøtegåelse av Rousseaus konvensjonelle kvinnesyn, til Madame de Staëls provosering av Napoleon som sendte henne i eksil. Akademisk vorskamp arrangerer derfor sin egen Akademisk salong, til ære for disse svært ressurssterke kvinnene.
Chateau neuf, kl 19.00.

Marked: Vestkanttorvet er et tradisjonsrikt og populært brukt- og antik-

til oss, som faktisk har utviklet et vel-fungerende talemål, om at retorisk argumentasjon er viktig for at en debatt skal fungere. Hva med tydelig diksjon? Visstnok har Koch markert seg med en klar stemme i Danmark, men alt er som kjent relativt. Sannsynligheten for at du får med deg noe som helst er tilnærmet lik null.

marked på Amaldus Nielsens plass ved Frognerparken, på hjørnet av Professor Dahls gate og Neberggata. På byens eldste og største marked kan man kjøpe møbler, porselen, glass, kjøkkenutstyr, klær, soltøy, smykker, militæreffekter, samlereobjekter og snurrepiperier.
Amaldus Nielsens plass, kl 09.00–17.00.

Lørdag 17. november



Konsert: Hardrocklegendene i TNT, med en av rockens mest respekterte gitarhelter Ronni LeTekrø i front, feirer i år at det er 30 år siden bandet ble dannet og debutsingelen «Harley-Davidson» ble sluppet. Siden comebacket i 2007 har TNT turnert Europa, sluppet tre album og etablert seg som et solid, førsteklases liveband innen melodisk hardrock.
Rockefeller, kl 21.00. 300,–

Mandag 19. november

Samtale: Kjartan Flogstad og sønnen Aslak Nore er begge bokaktuelle i høst, med Nordaustpassasjen og En norsk spion. Hva skriver de om og hvorfor? Hvor langt fra hverandre står de politisk? Og hvordan er det egentlig å være far og sønn i Litteratur-Norge? Se de to opptre sammen for aller første gang. Samtalen ledes av Inger Merete Hobbestad.
Litteraturhuset, kl. 19.00.

Tirsdag 20. november

Debatt: Ulykken ved atomkraftverket i Fukushima i mars 2011 sjokkerte. Har vi en beredskapsplan i tilfelle reaktoren på Kjeller eller et atomkraftverk i Sverige smelter ned? Sjansen for at Norge blir rammet av en atombombe, er liten, men kan vi hjelpe hvis det smeller et annet sted i verden?
Litteraturhuset, kl 17.30.

Uke 46 og 47

A-lista

Earl Sweatshirt	Chum
The Ruby Suns	The Kingfisher Call Me
Fela ft Tonto Noiza, Don Martin og Lou Kastro	Music Please
Yung Life	Rude Visions
Handerrelinni	Puttar på
Hubbabubbaklubb	Mopedbart
Stereopol	Northern Lights Shuffle

B-lista

Major Lazer feat Flux Pavilion	No Partial
The Weeknd	Till Dawn (Here Comes the Sun)
Anaal Nathrakh	Forging Towards the Sunset

Penger til alle

Studentpolitikerne har igjen fordelt pengene dine. Ad notams avdeling for undergravende statistikk har regnet på tallene.

1 600 000,- til Radio Nova betyr et tilskudd på 400 000,- per lytter.

200 000 av de 850 000 kronene Det norske studentersamfund mottok skal gå

til en utredning som skal finne ut hvordan Kulturutvalget kan gjøre programmet sitt enda smalere og mindre aktuelt for det brede lag av studentene.

1,3 millioner av de 2 480 000 Universitas ble tildelt skal gå til den etterlengtede byggingen av ballrom for journalistene og en omdømmekampanje for avisen personlig rettet mot Bernt Hagtvet.

Sterke virkemidler

UiO har sett seg lei av å være på jumboplass på frafallsstatistikken. Ad notams avdeling for sterk påvirkning kjenner til at universitetet nå skal lansere en holdningskampanje.

Etter nyttår kommer kampanjen «Ikke tøft å slutte» til å rulle og gå på TV og kinoer, forteller rektor Ole Petter Ottersen.

Her følger vi litteraturstudenten Geir. Etter å ha sluttet på estetikk blir han innsluttet og deprimer, han mister håpet om en trygg fremtid og tilslutt en-

der han opp på Nav. Ja, så fjernt fra tilværelsen på HF kan det altså bli hvis du slutter.

Ensomt på toppen

Mange studenter sliter med ensomhet, melder Røde Kors. Ingen steder er tabuet større enn blant hovedstadens studentpolitikere.

Jeg trodde jeg skulle få nye venner, bli del av en gjeng liksom, men det eneste vi gjør er å sitte på møter og lese sakspapirer. Det er et trist liv, sier en bitter og anonym studentpamp til Ad notam.

«Nå tror dere kanskje at dere har vært lure», pleier jeg å si til nye studentpolitikere, men snart er de tomme skall som resten av oss.

Hipt for kids

Høgskolen i Oslo og Akershus (HiOA) lanserer ny nettavis, og ber studenter og ansatte om å sende inn forslag til hva blekka skal hete.

Vi deler ut en iPad til det beste forslaget, ungdom elsker iPad, sier redaktør Tove Lie.

Hun tror mange av høgskolestudentene vil bry seg om avisa.

Vi skal vinne dem over med saker som: «Høgskoleledelsen har fokus på universitetssatsing», «Månedens HiOA-innsatt» og «Hvorfor du burde bry deg om lufteanlegget i Pilestredet 52».

IKKE TØFT
Å VÆRE DØD



-VELG LIVET

Ny UiO-satsing:
- Å slutte er å gå fra bagatell og til helvette.

Et praksiskaos preget av dype hull

Hull og Pine i tannlegepraksis. Studentene føler seg både bedøvet og slått ut. Vi spør dekanen Pål Brodin som besitter kronen ved Det odontologiske fakultet hva han vil gjøre med saken

Mange studenter forteller at det er store hull i praksisen. Hva tenker du om det?

Det skjønte jeg ikke, hva mener du med det? Kan du gjenta spørsmålet? Med hull, mener du da mangler i praksisen? Det er vanskelig å svare på et slikt spørsmål... Hull? Hva slags hull?

Jeg lurar på om praksisen alltid vært en pine for tannlegestudentene?

Aha! Du skal ha meg med på siste sida i Universitas, da skal jeg klekke ut noen fine svar til deg. Det er en pest og en plage, de vil helst ikke jobbe i det hele tatt kan jeg fortelle deg! Og da vil jeg gjerne legge til noe under forrige spørsmål: Det hullet er umulig å tette, så lenge helse og omsorgsdepartementet ikke fyller det med penger.

Hvordan skal dere fylle disse hullene?

Vi fyller dem selvfølgelig med amalgam.



Karius og Baktus: Tannlege dekan Pål Brodin vil tette igjen studentenes kunnskapshull med amalgam.

Skal dere nå borre dypere?

Dypere og dypere...

Mange studenter føler seg bedøvet av praksisen. Hva har du å si til dem?

Nei, de får ta lengre weekender for å sove ut.

Noen studenter foreslår å trekke om praksisplasser, blir ikke det bare kronen på tannverket?

Tja, hva skal vi si til det. De kan jo velge selv om de vil fortsette eller ikke.

Det er tydelig at studentene dine kjeder seg i praksis, og sikler ut av munnviken når de snakker. Vil du vurdere din stilling?

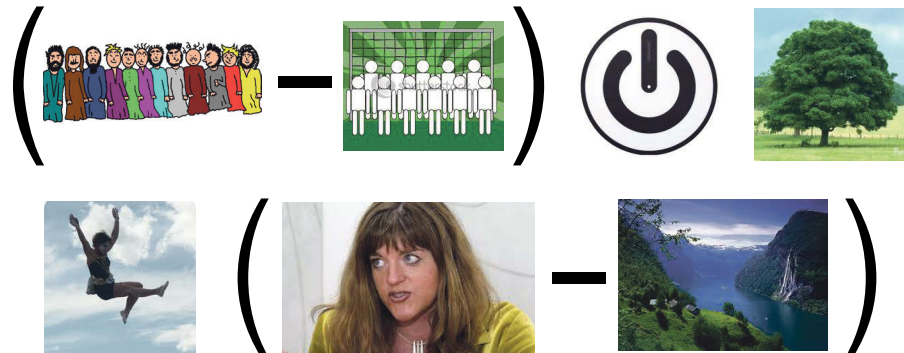
Ja, det er klart det. Jeg har bare en måned igjen som dekan. Da får vi en ny leder, og han blir mye slemmere enn meg.

baksiden@universitas.no



HINT: Ikke alle UiO-studenter fullfører.

FORRIGE UKES LØS-NING: Var «Stryk fra Kosmo.» Det hadde bl.a. Ole Andreas Sørhuus og Kenneth Warvik skjont.



- Hva kalles aksjonen som går ut på å anlegge bart i kampen mot sykdommer som rammer menn?
- Og hvilket land stammer tradisjonen fra?
- Hva heter tegnefilmfiguren Bar-te-Sam på originalspråket?
- Hva heter teaterstiftelsen der Cliff Moustache er kunstnerisk leder?
- Hva blir det ikke uten bart, ifølge det trønderske ordtaket?
- Hva er bakkenbarter et annet ord for?
- Hva het komikeren som var blant 1930-tallets mest kjente, og som nesten alltid opptrådte med påmalt bart og øyenbryn, runde briller og sigar?
- Hva het den kvinnelige kunstneren (1907–1954) som fremhevet sin egen bartevekst og sammenvokste øyenbryn i selvportretter?
- Innen hvilket fag er Fredrik Barth en autoritet?
- Hva har alle medlemmene av Handlebar Club til felles?



FOTO: CC/PIIDLEVILLE

1. November
2. Australia
3. Yosemite Sam
4. Nordic Black Theatre
5. Fart
6. Kynskjeegg
7. Groucho Marx
8. Frida Kahlo
9. Sosialantropologi
10. Alle har snurrebart.